EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2019.11.28.
COM(2019) 619 final

2019/0272 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az 1380/2013/EU rendelet[1] (a továbbiakban: alaprendelet) megfogalmazása szerint a közös halászati politika célja az, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítsa.

Az Unió a 98/392/EK tanácsi határozattal[2] jóváhagyta az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét, amely többek között a tengerek élő biológiai erőforrásainak védelmére és a velük folytatott gazdálkodásra vonatkozó elveket és szabályokat is tartalmaz. Szélesebb körű nemzetközi kötelezettségei keretében az Unió részt vesz a halállományok védelme érdekében a nemzetközi vizeken tett erőfeszítésekben.

A 86/238/EGK tanácsi határozat[3] alapján az Unió 1997. november 14. óta az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) szerződő fele.

Az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: ICCAT) felállításával az egyezmény keretet biztosít az Atlanti-óceánban és a szomszédos tengerekben élő tonhalak és a makrahalalkatúak védelmére és a velük folytatott gazdálkodásra irányuló regionális együttműködéshez.

Az ICCAT az illetékessége alá tartozó halászati erőforrások védelme és a velük folytatott gazdálkodás vonatkozásában határozatokat (a továbbiakban: ajánlásokat) fogadhat el, amelyek a szerződő felekre nézve kötelező hatállyal bírnak. Az említett ajánlások címzettjei elsősorban az egyezmény szerződő felei, de gazdasági szereplőkre (például hajóparancsnokokra) vonatkozó kötelezettségeket is tartalmaznak. Az ICCAT ajánlásai hat hónappal az elfogadásuk után lépnek hatályba, és az Unió vonatkozásában a lehető leghamarabb végre kell őket hajtani az uniós jogban.

2018-ban megrendezett 21. rendkívüli ülésén az ICCAT elfogadta a 18-02. sz. ajánlást[4], amely az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozóan többéves gazdálkodási tervet (a továbbiakban: gazdálkodási terv) vezetett be. A gazdálkodási terv a Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság (a továbbiakban: SCRS) szakvéleményét követi, amely szerint az ICCAT-nak azért kell 2018-ban többéves állománygazdálkodási tervet készítenie, mert az állomány jelenlegi állapota alapján nem

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

[2] A Tanács 98/392/EK határozata (1998. március 23.) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.).

[3] A Tanács 86/238/EGK határozata (1986. június 9.) a Közösségnek az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez történő csatlakozásáról (HL L 162., 1986.6.18., 33. o.).

[4] Az ICCAT [18-02. sz.] ajánlása az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv létrehozásáról.

tűnnek szükségesnek a kékúszójú tonhalra vonatkozóan a 14-04. sz. ajánlást[5] módosító 17-17. sz. ajánlás nyomán készült helyreállítási terv keretében bevezetett sürgősségi intézkedések.

E javaslat célja a 18-02. sz. ICCAT-ajánlás uniós jogban történő végrehajtása annak érdekében, hogy az Unió eleget tehessen nemzetközi kötelezettségeinek, valamint hogy a szabályok és kötelezettségek tekintetében garantálja a jogbiztonságot a gazdasági szereplők számára.

A gazdálkodási terv előírja, hogy a kékúszójú tonhalakat bizonyos körülmények között vissza kell dobni, illetve engedni a tengerbe. A terv azt is előírja, hogy azok a halászhajók, amelyek – a rekreációs célú halászatot is ideértve – túllépik a számukra kiosztott kvótát és/vagy a megengedett járulékos fogások maximális szintjét, a kvótán felüli kékúszójútonhal-mennyiséget kötelesek visszadobni. A hajók fedélzetén lévő, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb kékúszójú tonhalakat szintén vissza kell dobni a tengerbe; ez alól kivételt képez a tagállamok által az éves halászati tervükben megállapított konkrét tűréshatár.

Az ICCAT keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet[6] lehetővé teszi a kékúszójú tonhal tekintetében az alaprendelet 15. cikkében előírt kirakodási kötelezettségtől való eltérést. Következésképpen ez a rendelet a kékúszójú tonhalra vonatkozóan olyan gazdálkodási tervet hoz létre, amely nem szabályozza az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya alá tartozó visszadobási és visszaengedési kötelezettségeket.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozó eddigi szabályozás:

– a kékúszójútonhal-állományra vonatkozóan az (EU) 2016/1627 rendeletben[7] foglalt helyreállítási terv,

– az (EU) 2019/1241 rendelet[8] 9. cikkének (4) bekezdése és III. melléklete, valamint az 1967/2006/EK tanácsi rendelet[9] 8. cikke és II. melléklete 6. pontjának (1) bekezdése szerinti technikai intézkedések,

– az (EU) 2017/2107 rendelet[10] 43. cikke,

---

5 Az ICCAT [14-04. sz.] ajánlása az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozó többéves helyreállítási terv létrehozásáról szóló 13-07. sz. ICCAT-ajánlás módosításáról.

6 A Bizottság (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 18.) az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

8 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

9 A Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1624/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 36., 2007.2.8., 6. o.).

– Az 1936/2001/EK tanácsi rendelet[11] 4. cikkének a) pontja, 4. cikkének b) pontja és 4. cikkének c) pontja,

– Az (EU) 2019/833 rendelet[12] 53. cikke,

A tárgyalások során az uniós álláspont összhangban volt az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésében, 28. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 29. és 33. cikkében foglalt célkitűzésekkel.

Az e rendelet által átültetett 18-02. sz. ICCAT-ajánlás a jelenlegi helyreállítási szabályoknál rugalmasabb gazdálkodási tervet ír elő, ugyanakkor egyes intézkedések, például a halgazdaságok ellenőrzésére vonatkozók, pontosabbak vagy szigorúbbak. A főbb különbségek a következőképpen foglalhatók össze:

a) Nyílt halászati idények: ez a rendelet az erszényes kerítőhálós hajók számára az (EU) 2016/1627 rendeletben előírtnál 10 nappal hosszabb nyílt időszakot ír elő, kivéve ha a tagállamok éves halászati tervükben másképp rendelkeznek.

b) A járulékos fogások felső határa e rendeletben 20 %-ra emelkedett az (EU) 2016/1627 rendeletben szereplő 5 %-ról.

c) Halászati kapacitás: az (EU) 2016/1627 rendelettel szemben ez a rendelet (a 2018-as referencia-időszakhoz viszonyítva) mintegy 20 %-kal több erszényes kerítőhálós hajó számára engedélyezi a halászatot, és új ágazati kvótát vezet be az Azori-szigeteken, Madeirán és a Kanári-szigeteken folytatott kisüzemi halászatra vonatkozóan.

d) Tenyésztési kapacitás: e rendelet potenciálisan 7 %-kal több hal tartására nyújt lehetőséget a halgazdaságokban.

e) A halgazdaságok közötti áthelyezések és szúrópróbaszerű ellenőrzések: A kékúszójú tonhalra vonatkozó ellenőrzési rendszert megerősítik a halgazdaságokban folytatott élőhal-megfigyelés tekintetében. Ez szúrópróbaszerű ellenőrzések révén történik, amelyek sztereoszkopikus kamerák használatával végzett kockázatelemzésen és becslésen alapulnak.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A terv összhangban áll az Unió egyéb szakpolitikáival.

---

[10] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

[11] A Tanács 1936/2001/EK rendelete (2001. szeptember 27.) a hosszú távon vándorló halfajok bizonyos állományainak halászatára vonatkozó ellenőrzési intézkedések megállapításáról (HL L 263., 2001.10.3., 1. o.).

[12] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/833 rendelete (2019. május 20.) az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet szabályozási területén alkalmazandó védelmi és végrehajtási intézkedések megállapításáról, az (EU) 2016/1627 rendelet módosításáról, valamint a 2115/2005/EK és az 1386/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2019.5.28., 1. o.).

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdésén alapul, mivel a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósításához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A javaslat az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik (az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja), ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Arányosság**

A javaslat biztosítja, hogy a kékúszójú tonhal halászatának irányítására vonatkozó uniós jog és különösen az ICCAT által jóváhagyott gazdálkodási tervben előírt valamennyi szabály és kötelezettség összhangban álljon a nemzetközi kötelezettségekkel, valamint azt, hogy az Unió eleget tegyen az olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetek által hozott határozatoknak, amelyeknek az Unió szerződő fele. Az átültetés tekintetében a javaslat nem lépi túl a kívánt cél eléréséhez szükséges mértéket.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt jogi eszköz európai parlamenti és tanácsi rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Nem releváns

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

2018. október 25–26-i ülésén a Tanács a munkacsoporton belül konzultált a tagállami közigazgatási szervekkel, a COREPER pedig 2018. október 31-én jóváhagyta azt az álláspontot, amelyet az EU képviselt az ICCAT 2018. november 12–19-i éves ülésén, ahol az Unió vezetésével elfogadták a 18-02. sz. ajánlást.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Ez a javaslat az egyik ICCAT által elfogadott ajánlást ülteti át, összhangban a Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság által kibocsátott tudományos szakvéleménnyel.

- **Hatásvizsgálat**

Nem releváns. A javaslat tárgya egy, a tagállamokra közvetlenül alkalmazandó ajánlás átültetése.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

E javaslat nem kapcsolódik a REFIT-hez.

- **Alapjogok**

Ez a javaslat nincs hatással a polgárok alapvető jogainak védelmére.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs költségvetési vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Nem releváns.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Tárgytalan.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

f) A 2019-re és 2020-ra vonatkozó halászati lehetőségek átültetése

A kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati lehetőségek 2018., 2019. és 2020. évi elosztásáról az ICCAT 25. rendes ülésén állapodtak meg. A 17-07. sz. ICCAT-ajánlás[13] 5. pontjaként egy erre vonatkozó információkat tartalmazó táblázatot illesztettek be. Az egyezmény több szerződő fele azonban elégedetlenségének adott hangot a kvótájával kapcsolatban, és kérte, hogy hozzáférhessen az ICCAT nem allokált tartalékaihoz (azaz a ki nem osztott kvótákhoz) és használhassa azokat. E célból az ICCAT 2. sz. testületének 2018. márciusában Madridban tartott ülésközi találkozóján megvitatták a kékúszójú tonhalra vonatkozó 2019. és 2020. évi kvótáknak a nem allokált tartalékok felhasználásával történő lehetséges kiigazítását. A szerződő felek általában egyetértettek abban, hogy a kvóták kiigazítása elsősorban meghatározott szigetcsoportok kisüzemi flottáinak az igényeit hivatott kielégíteni Görögországban (Jón-szigetek), Spanyolországban (Kanári-szigetek) és Portugáliában (Azori-szigetek és Madeira). Az ülés fő eredménye, hogy az EU 2019. évi, eredetileg 17 536 tonnában megállapított részesedését a kisüzemi halászatban felhasználható tartalékból 87 tonnával megnövelték, így a 2019-es teljes uniós kvóta 17 623 tonna lett. Ezt a kvótát a 18-02. sz. ajánlás tartalmazza, és a tagállamok közötti halászati lehetőségek meghatározásáról szóló (EU) 2019/124 tanácsi rendelet[14] hajtja végre az uniós jogban.

g) Végrehajtási hatáskörök

A kékúszójú tonhal halászatára (a fogáshoz, az áthelyezéshez, a szállításhoz, a ketrecbe helyezéshez, a tenyésztéshez, a lehalászáshoz és az átvitelhez kapcsolódó műveletekre) vonatkozó ICCAT-szabályok rendkívül dinamikusak. A tagállamok által egységesen alkalmazandó, a halászat ellenőrzésére és irányítására szolgáló technológiák (pl. sztereoszkopikus kamerák vagy alternatív módszerek használata) folyamatosan fejlődnek. Hasonlóképpen, az e rendeletben foglalt ICCAT-szabályoknak megfelelő tagállamok támogatására szükség esetén operatív eljárásokat is ki kell dolgozni.

---

[13] Az ICCAT 14-04. sz. ajánlását módosító 17-07. sz. ajánlása az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra vonatkozóan (2018. június óta hatályos).

[14] A Tanács (EU) 2019/124 rendelete (2019. január 30.) egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról (HL L 29., 2019.1.31., 1. o.).

Ezért végrehajtási jogi aktusokra van szükség az átvételről szóló 7. cikkre, valamint az áthelyezési műveletekkel és a ketrecbehelyezési műveletekkel foglalkozó 6. és 7. szakaszra vonatkozóan.

h) Felhatalmazáson alapuló hatáskörök

E rendelet 65. cikke részletesen felsorolja azokat az eseteket, amelyek vonatkozásában az ICCAT által elfogadott ajánlások gyakori módosításának kezelése érdekében felhatalmazáson alapuló hatáskörökre van szükség. Azon helyzetek felsorolása, amelyekben felhatalmazáson alapuló hatáskörökre van szükség, a következő főbb tényezőkkel magyarázható:

– az SCRS a gazdálkodási stratégia értékelési folyamatát fejleszti, azzal a céllal, hogy értékelje azokat a különféle halászati gazdálkodási eljárásokat, amelyek a kékúszójútonhal-állomány körüli bizonytalanság fő forrásai. A gazdálkodási stratégia értékelési folyamatától rövid távon (2020–2021-ben) opcionális gazdálkodási eljárások kidolgozása várható. Mivel a kékúszójú tonhalra vonatkozó gazdálkodási terv olyan átmeneti gazdálkodási célkitűzést tartalmaz, amelyet az ICCAT-nak 2020-tól felül kell vizsgálnia, a terv uniós jogba történő gyors átültetése érdekében felhatalmazáson alapuló hatáskörök kerülnek bevezetésre;

– az Atlanti-óceán keleti részén élő kékúszójú tonhal helyreállítási tervére vonatkozó (EU) 2016/1627 rendelet azonban nem ír elő felhatalmazáson alapuló hatáskört a tervnek az ICCAT éves határozataival összhangban történő módosítására. Ez volt az oka a 2018-ban előállt kritikus helyzetnek, amikor a 18-02. sz. ajánlás nem volt átültethető felhatalmazáson alapuló hatáskörökkel, és néhány tagállam 2019. júniusában arra kérte a Bizottságot, hogy társjogalkotási aktus révén gondoskodjon a halászati idényre vonatkozó végrehajtásról. Ez a rendelet felhatalmazáson alapuló hatáskört vezet be, hogy a kékúszójú tonhalra vonatkozó helyreállítási terv jövőbeni módosításait időben végre lehessen hajtani, és ezáltal egyenlő versenyfeltételeket biztosít az uniós flotta számára a harmadik országbeli flottákkal szemben.

2019/0272 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv létrehozásáról, az 1936/2001/EK, az (EU) 2017/2107 és az (EU) 2019/833 rendelet módosításáról, valamint az (EU) 2016/1627 rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság[15] véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében[16],

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben[17] foglaltak szerint a közös halászati politika célja az, hogy a tengeri biológiai erőforrások kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítsa.

(2) Az Unió a 98/392/EK tanácsi határozat[18] révén jóváhagyta az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezményét, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodást, amelyek az élő tengeri erőforrások védelmére és az azokkal való gazdálkodásra vonatkozó alapelveket és szabályokat tartalmazzák. Szélesebb körű nemzetközi kötelezettségei keretében az Unió részt vesz a halállományok védelmére a nemzetközi vizeken tett erőfeszítésekben.

---

15 HL C [egyelőre nem készült jelentés, … o.

16 Az Európai Parlament [még nem elfogadott, még nem közzétett] álláspontja és a Tanács [még nem elfogadott, még nem közzétett] határozata

17 Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

18 A Tanács 98/392/EK határozata (1998. március 23.) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.).

(3) Az Unió részes fele az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezménynek[19] (a továbbiakban: egyezmény).

(4) 2018-ban megrendezett, 21. rendkívüli ülésén az egyezmény által az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: ICCAT) elfogadta az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves gazdálkodási terv (a továbbiakban: gazdálkodási terv) létrehozásáról szóló 18-02. sz. ajánlást.A gazdálkodási terv a Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság (a továbbiakban: SCRS) javaslatát követi, amely szerint az ICCAT-nak azért kell 2018-ban többéves gazdálkodási tervet készítenie az állományra vonatkozóan, mert az állomány jelenlegi állapota alapján nem tűnnek szükségesnek a kékúszójú tonhalra vonatkozóan (a 14-04. sz. ajánlást módosító 17-17. sz. ajánlással létrehozott) helyreállítási terv keretében bevezetett sürgősségi intézkedések.

(5) A 18-02. sz. ajánlás a kékúszójú tonhalra vonatkozó – az uniós jogban az (EU) 2016/1627 európai parlamenti és tanácsi rendelet[20] által végrehajtott – helyreállítási terv létrehozásáról szóló 14-04. sz. ajánlást módosító 17-07. sz. ajánlás helyébe lép.

(6) E rendeletnek adott esetben teljes egészében vagy részben az alábbi ICCAT-ajánlásokat kell végrehajtania: 06-07.[21], 18-10.[22], 96-14.[23], 13-13.[24] és 16-15[25].

(7) A regionális halászati gazdálkodási szervezetekben az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre kell alapoznia álláspontját, ezáltal gondoskodva arról, hogy a halászati erőforrásokkal folytatott gazdálkodás a közös halászati politika célkitűzéseivel összhangban történjen, kiváltképp a halállományok fokozatos helyreállítására és a maximális fenntartható hozamot (a továbbiakban: MFH) biztosítani képes biomasszaszint felett tartására irányuló célkitűzéssel, továbbá azzal a célkitűzéssel, amely szerint meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a halászati és a halfeldolgozó ipar, valamint a halászathoz kötődően a szárazföldön végzett tevékenységek gazdaságilag életképessé és versenyképessé váljanak. Az SCRS által kiadott 2018. évi jelentés szerint[26] a kékúszójútonhal-fogások $F_{0,1}$ halászati mortalitás mellett vannak összhangban a maximális fenntartható hozam eléréséhez szükséges ($F_{mfh)}$) halászati mortalitással. Az állomány biomasszája a maximális fenntartható hozam (MFH) eléréséhez szükséges szintjen áll. A $B_{0,1}$ közepes és alacsony állománypótlódási szint mellett e szint felett mozog, míg magas állománypótlódási szint mellett alatta marad.

(8) A gazdálkodási terv figyelembe veszi a halászeszközök és halászati technikák különböző típusainak sajátosságait. A gazdálkodási terv végrehajtása során az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell a part menti halászati tevékenységek

---

19 Nemzetközi egyezmény az atlanti tonhalfélék védelméről (HL L 162., 1986.6.18., 34. o.).

20 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

21 Az ICCAT ajánlása a kékúszójú tonhal tenyésztéséről.

22 Az ICCAT ajánlása az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen működő hajómegfigyelési rendszerre vonatkozó minimumelőírásokról.

23 Az ICCAT ajánlása a kékúszójú tonhalra és az észak-atlanti kardhalhalászatra vonatkozó szabályok betartásáról.

24 Az ICCAT ajánlása a 20 méter vagy annál nagyobb teljes hosszúságú, az egyezmény hatálya alá tartozó területen működési engedéllyel rendelkező hajók ICCAT-nyilvántartásának létrehozásáról.

25 Az ICCAT ajánlása az átrakásokról.

26 A Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság (SCRS) jelentése, Madrid, 2018. október 1–5.

ösztönzésére, valamint az alacsony környezeti hatással járó és szelektív, a hagyományos és kisüzemi halászatban alkalmazott halászeszközök és halászati technikák népszerűsítésére, hogy ezzel is hozzájáruljanak a helyi gazdasági szereplők megfelelő megélhetéséhez.

(9) A közös halászati politika szabályainak betartása érdekében uniós jogszabályok születtek olyan ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszer létrehozásáról, amely – többek között – a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemről is rendelkezik. Ezen belül az 1224/2009/EK tanácsi rendelet[27] a közös halászati politika valamennyi szabályának betartását biztosítandó globális és integrált szemléletű uniós ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszert hozott létre. A 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet[28] megállapította az 1224/2009/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat. Az 1005/2008/EK tanácsi rendelet[29] létrehozta a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszert. Az említett rendeletek már tartalmaznak olyan rendelkezéseket, mint a halászati jogosítványok és engedélyek, valamint a hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó egyes szabályokat, amelyek a 18-02. sz. ICCAT-ajánlásban megállapított intézkedések egy részét lefedik. Az említett rendelkezéseket ezért nem szükséges felvenni e rendeletbe.

(10) Az 1380/2013/EU rendelet bevezeti a minimális állományvédelmi referenciaméret fogalmát. A következetesség biztosítása érdekében az ICCAT szerinti minimális méret fogalmát minimális állományvédelmi referenciaméretként kell végrehajtani az uniós jogban.

(11) A 18-02. sz. ICCAT-ajánlás értelmében a kifogott, de a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő kékúszójú tonhalakat vissza kell dobni, és ugyanez érvényes az éves halászati tervekben megállapított járulékos fogási korlátokat meghaladó kékúszójútonhal-fogásokra. Az ICCAT keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében az (EU) 2015/98 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet[30] 4. cikke az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehetővé teszi a kékúszójú tonhalra vonatkozó kirakodási kötelezettségtől való eltérést. Az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet

---

27 A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

28 A Bizottság 404/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. április 8.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 112., 2011.4.30., 1. o.).

29 A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

30 A Bizottság (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 18.) az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

végrehajtja az ICCAT 18-02. sz. ajánlásának egyes rendelkezéseit, amely ajánlás meghatározza, hogy azok a hajók, amelyek túllépik a számukra kiosztott kvótát vagy megengedett járulékos fogások maximális szintjét, kötelesek visszadobni a fedélzetükön lévő kékúszójú tonhalakat. E felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya a rekreációs célú halászatot folytató hajókra is kiterjed. Következésképpen ennek a rendeletnek nem szükséges szabályoznia ezeket a visszadobási és visszaengedési kötelezettségeket, valamint e rendelet nem érintheti az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet vonatkozó rendelkezéseit.

(12) A 2018-as éves találkozójukon az egyezmény szerződő felei elismerték, hogy a kékúszójú tonhallal kapcsolatos műveletek némelyike esetében meg kell erősíteni az ellenőrzést. E célból a 2018. évi ülésen megállapodás született arról, hogy az egyezmény halgazdaságokért felelős szerződő feleinek biztosítaniuk kell a ketrecbehelyezési műveletek teljes körű nyomonkövethetőségét, és a kockázatelemzésen alapuló szúrópróbaszerű ellenőrzéseket kell végezniük.

(13) A 09-11. sz. ajánlást módosító 08-12. sz. ICCAT-ajánlást végrehajtó 640/2010/EU rendelet rendelkezik az elektronikus kékúszójútonhal-fogási dokumentumról (a továbbiakban: eBCD). Az eBCD alkalmazásáról szóló 17-09. és 11-20. sz. ajánlást a közelmúltban hatályon kívül helyezte a 18-12. és a 18-13. sz. ajánlás. A 640/2010/EU rendelet ezért elavulttá vált, és a Bizottság az eBCD-re vonatkozó legújabb ICCAT-szabályokat végrehajtó új rendelet elfogadását tervezi. Következésképpen e rendeletnek nem a 640/2010/EU rendeletre kell hivatkoznia, hanem általánosabb értelemben az ICCAT által ajánlott fogási dokumentációs programra.

(14) Tekintettel arra, hogy az ICCAT bizonyos ajánlásait az ICCAT szerződő felei gyakran módosítják és valószínűleg a jövőben is módosítani fogják, az ICCAT gazdálkodási tervét módosító vagy kiegészítő ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban való mihamarabbi végrehajtása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e következőkre vonatkozóan: az állomány biomasszájának az MFH-val összeegyeztethető szinten tartásához szükséges halászati mortalitási célérték elérésének határidői; jelentéstételi határidők, a halászati idények időszakai; minimális állományvédelmi referenciaméretek; százalékok és paraméterek, a Bizottságnak benyújtandó információk; a nemzeti megfigyelők és regionális megfigyelők feladatai, a haláthelyezési engedély megtagadásának okai; a fogás lefoglalásának okai és a visszaengedések elrendelése. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak[31] megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(15) Az ICCAT ülésein az Uniót képviselő Bizottság évente több tisztán technikai ICCAT-ajánlást fogad el, különösen a kapacitáskorlátozásokra, a hajónapló követelményeire, a fogási jelentések formanyomtatványaira, az átrakási és áthelyezési nyilatkozatokra, a halászati engedélyekben minimálisan feltüntetendő információkra és az ICCAT közös nemzetközi ellenőrző vizsgálati rendszere alapján minimálisan szükséges halászhajók

[31] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

számára vonatkozóan; az ellenőrző vizsgálati és megfigyelési rendszer előírásai, a videofelvétel szabványai, a visszaengedési protokoll, az elpusztult halak kezelésére vonatkozó követelmények, a ketrecbehelyezési nyilatkozatok vagy a műholdas hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó előírások, amelyeket e rendelet I–XV. melléklete tartalmaz. A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az I–XV. mellékletet módosító vagy kiegészítő felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, összhangban az ICCAT módosított vagy kiegészített ajánlásaival. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak[32] megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(16) A kékúszójú tonhal halászatára (a fogáshoz, az áthelyezéshez, a szállításhoz, a ketrecbe helyezéshez, a tenyésztéshez, a lehalászáshoz és az átvételhez kapcsolódó műveletekre) vonatkozó ICCAT-ajánlások rendkívül dinamikusak. A tagállamok által egységesen alkalmazandó, a halászat ellenőrzésére és irányítására szolgáló technológiák (pl. sztereoszkopikus kamerák és alternatív módszerek) folyamatosan fejlődnek. Hasonlóképpen, az e rendeletben foglalt ICCAT-szabályoknak megfelelő tagállamok támogatására szükség esetén operatív eljárásokat is ki kell dolgozni. E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az élő kékúszójú tonhal átvételének részletes szabályaira, az áthelyezési műveletekre és a ketrecbehelyezési műveletekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek[33] megfelelően kell gyakorolni.

(17) Az e rendeletben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok nem érinthetik a jövőbeli ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban rendes jogalkotási eljárás útján történő végrehajtását.

(18) Mivel e rendelet új és átfogó gazdálkodási tervet kínál a kékúszójú tonhalra vonatkozóan, a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az (EU) 2017/2107 rendeletben[34] és az (EU) 2019/833 rendeletben[35] meghatározott rendelkezéseket törölni kell. Ami az (EU) 2017/2107 rendelet 43. cikkét illeti, a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó részt bekerült az (EU) 2019/1154 rendeletbe[36]. Az 1936/2001/EU rendelet[37] egyes

---

32 HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

33 Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

34 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

35 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/833 rendelete (2019. május 20.) az Északnyugat-atlanti Halászati Szervezet szabályozási területén alkalmazandó védelmi és végrehajtási intézkedések megállapításáról, az (EU) 2016/1627 rendelet módosításáról, valamint a 2115/2005/EK és az 1386/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2019.5.28., 1. o.).

36 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1154 rendelete (2019. június 20.) a kardhal földközi-tengeri állományára vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint az 1967/2006/EK tanácsi

rendelkezéseit is törölni kell. Az (EU) 2017/2107 rendeletet, az 1936/2001/EK rendeletet és az (EU) 2019/833 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(19) A 18-02. sz. ICCAT-ajánlás hatályon kívül helyezte a 17-07. sz. ajánlást, mivel az állomány állapota nem teszi szükségessé az említett ajánlás alapján készült helyreállítási terv által előírt sürgősségi intézkedéseket. Az említett helyreállítási tervet végrehajtó (EU) 2016/1627 rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Tárgy

Ez a rendelet általános szabályokat állapít meg az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: ICCAT) által az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó többéves gazdálkodási terv Unió általi egységes és hatékony végrehajtására vonatkozóan.

2. cikk
Hatály

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

a) olyan uniós halászhajók és rekreációs célú halászatot folytató uniós hajók, amelyek:

– az egyezmény hatálya alá tartozó területen kékúszójú tonhalat halásznak; valamint

– az egyezmény hatálya alá tartozó területen fogott kékúszójú tonhalat – akár az egyezmény hatálya alá tartozó területen kívül is – átrakják vagy a fedélzeten szállítják;

b) uniós halgazdaságok;

c) olyan harmadik országbeli halászhajók és rekreációs célú halászatot folytató harmadik országbeli hajók, amelyek uniós vizeken halásznak és az egyezmény hatálya alá tartozó területen kékúszójú tonhalat fognak;

d) olyan harmadik országbeli hajók, amelyeket tagállami kikötőkben ellenőrző vizsgálatnak vetnek alá, és amelyek az egyezmény hatálya alá tartozó területen fogott kékúszójú tonhalat szállítanak a fedélzetükön, vagy uniós vizeken halászott kékúszójú tonhalból készült olyan halászati termékeket szállítanak, amelyeket korábban nem rakodtak ki vagy raktak át kikötőben.

---

rendelet és az (EU) 2017/2107 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 188., 2019.7.12., 1. o.).

[37] A Tanács 1936/2001/EK rendelete (2001. szeptember 27.) a hosszú távon vándorló halfajok bizonyos állományainak halászatára vonatkozó ellenőrzési intézkedések megállapításáról (HL L 263., 2001.10.3., 1. o.).

3. cikk

Célkitűzés

E rendelet célja a kékúszójú tonhalból származó biomasszának a maximális fenntartható hozam eléréséhez szükséges szint felett tartása.

4. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

E rendelet eltérő rendelkezése hiányában e rendelet rendelkezései a halászati ágazatot szabályozó egyéb uniós jogi aktusok sérelme nélkül alkalmazandók, különösen:

1. a Tanács 1224/2009/EK rendelete[38] a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról;
2. a Tanács 1005/2008/EK rendelete[39] a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról;
3. az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete[40] a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről;
4. az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete[41] az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról.

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

5. „ICCAT”: az Atlanti Tonhalfélék Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság;
6. „egyezmény”: az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény[42];
7. „halászhajó”: a kékúszójú tonhal kereskedelmi kiaknázására használt hajó, beleértve a fogóhajókat, a feldolgozóhajókat, a segédhajókat, a vontatóhajókat, az átrakásban részt vevő hajókat, a tonhaltermékek szállítására felszerelt szállítóhajókat és a kisegítő hajókat, a konténerhajók kivételével;
8. „élő kékúszójú tonhal”: olyan kékúszójú tonhal, amelyet egy bizonyos ideig életben tartanak egy csapdában, vagy élve elszállítják egy halgazdaságba, ketrecben helyeznek, hizlalnak és végül lehalásznak vagy elengednek;
9. „SCRS”: az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottsága;
10. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi célú halászati tevékenység;
11. „vontatóhajó”: halketrecek vontatására használt hajó;

[38] HL L 343., 2009.12.22., 1. o.
[39] HL L 286., 2008.10.29., 1. o.
[40] HL L 347., 2017.12.28., 81. o.
[41] HL L 315., 2017.11.30., 1. o.
[42] Nemzetközi egyezmény az atlanti tonhalfélék védelméről (HL L 162., 1986.6.18., 34. o.).

12. „feldolgozóhajó”: olyan hajó, amelynek fedélzetén a halászati termékeken csomagolásuk előtt egy vagy több műveletet végeznek el az alábbiak közül: filézés vagy darabolás, fagyasztás és/vagy feldolgozás;

13. „kisegítő hajó”: az elpusztult (nem feldolgozott) kékúszójú tonhalaknak a szállítóketrectől vagy tenyésztőketrectől, erszényes kerítőhálótól, illetve csapdától a kijelölt kikötőbe és/vagy feldolgozóhajóra való szállítására használt hajó;

14. „csapda”: a tengerfenékhez horgonyzott, rögzített halászeszköz, amely általában fel van szerelve a kékúszójú tonhalakat egy vagy több rekeszbe terelő vezetőhálóval, mely rekeszekben tenyészetbe vételükig vagy lehalászásukig tartják őket;

15. „erszényes kerítőháló”: olyan kerítőháló, amelynél a hálófeneket összehúzzák a háló fenekén lévő szorítózsinór segítségével, amely a fenék-vontatókötél mentén több gyűrűn van átfűzve, és így lehetővé teszi a háló összehúzását vagy összezárását;

16. „ketrecbe helyezés” az a folyamat, amelynek során a kékúszójú tonhalat halgazdaságokba szállítják, majd hizlalás és a kékúszójú tonhal teljes biomasszájának növelése céljából etetik;

17. „fogóhajó”: a kékúszójú tonhal kereskedelmi célú halászatára használt hajó;

18. „halgazdaság”: a csapdák és/vagy erszényes kerítőhálós hajók által fogott kékúszójú tonhal hizlalására vagy tenyésztésére használt, földrajzi koordinátákkal egyértelműen meghatározott tengeri terület. Egy halgazdaság több tenyésztési helyszínen is működhet, amelyek mindegyikét földrajzi koordináták határozzák meg, a földrajzi szélesség és hosszúság egyértelmű megadásával a sokszög minden pontja tekintetében.

19. „tenyésztés” vagy „hizlalás”: az a folyamat, amelynek során a kékúszójú tonhalat a gazdaságokban ketrecbe helyezik, majd hizlalás és a kékúszójú tonhal teljes biomasszájának növelése céljából etetik;

20. „lehalászás”: kékúszójú tonhalak halgazdaságokban vagy csapdákban történő leölése;

21. „sztereoszkopikus kamera”: két vagy több objektívvel és objektívenként külön képérzékelővel vagy filmes képkockával rendelkező, a halak hosszának mérése céljából háromdimenziós kép előállítására képes kamera;

22. „kisüzemi part menti hajó”: olyan fogóhajó, amely az alábbi öt közül legalább három tulajdonsággal rendelkezik:

    a) teljes hosszúság: < 12 m,

    b) a hajó kizárólag a lobogó szerinti tagállam joghatósága alá tartozó vizeken halászik,

    c) a halászati utak időtartama kevesebb mint 24 óra,

    d) a személyzet maximális létszáma négy fő, vagy

    e) a hajó olyan technikák alkalmazásával folytat halászatot, amely szelektív és korlátozott környezeti hatással jár;

23. „közös halászati művelet”: kettő vagy több erszényes kerítőhálós hajó részvételével végrehajtott művelet, amelynek során az egyik erszényes kerítőhálós hajó fogása egy előzetes megállapodás tárgyát képező elosztási kulcs alapján egy vagy több erszényes kerítőhálós hajónak tulajdonítható;

24. „aktív halászat”: az a tény, hogy valamely fogóhajó egy adott halászidényben kékúszójú tonhalra halászik;

25. „kékúszójútonhal-fogási dokumentum” (BCD): kékúszójú tonhalra vonatkozó fogási dokumentum;

26. „elektronikus kékúszójútonhal-fogási dokumentum” (eBCD): a kékúszójú tonhalra vonatkozó, elektronikus fogási dokumentum;

27. „az egyezmény hatálya alá tartozó terület”: az egyezmény 1. cikkében meghatározott földrajzi terület;

28. „átrakás”: egy halászhajó fedélzetén található halászati termékek bármelyikének vagy mindegyikének egy másik halászhajóra történő áthelyezése. Az elpusztult kékúszójú tonhalak erszényes kerítőhálóból, csapdából vagy vontatóhajóról kisegítő hajóra való áthelyezése azonban nem minősül átrakásnak;

29. „ellenőrzési célú áthelyezés”: minden további, a halászati/haltenyésztési gazdasági szereplők, illetve az ellenőrző hatóságok kérésére az áthelyezett halegyedek számának ellenőrzése céljából végzett áthelyezés;

30. „ellenőrző kamera”: az e rendeletben előírt ellenőrzések céljára szolgáló sztereoszkopikus kamera és/vagy hagyományos videokamera;

31. „szerződő fél”: az egyezményhez szerződéssel kapcsolódó fél, vagy nem szerződő, de együttműködő fél, jogalany vagy halászatot folytató jogalany;

32. „nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajó”: 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú nyílt vízi horogsoros hajó;

33. „áthelyezés”: a következők közül bármelyik módon történő áthelyezés:

    a) élő kékúszójú tonhalak fogóhajó hálójából szállítóketrecbe történő áthelyezése;

    b) élő kékúszójú tonhalak egyik szállítóketrecből a másikba történő áthelyezése;

    c) élő kékúszójú tonhalakat tartalmazó ketrec egyik vontatóhajóból a másikba történő áthelyezése;

    d) élő kékúszójú tonhalak áthelyezése egyik halgazdaságból a másikba, vagy ugyanazon gazdaságon különböző ketrecei között;

    e) élő kékúszójú tonhalak áthelyezése a csapdából a szállítóketrecbe, a vontatóhajó jelenlététől függetlenül;

34. „gazdasági szereplő” vagy „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely halászati és akvakultúra-termékeket előállító, feldolgozó-, forgalmazó-, elosztó-, illetve azok kiskereskedelmi láncának valamely szakaszával kapcsolatos tevékenységet folytató vállalkozást működtet vagy ilyen vállalkozással rendelkezik;

35. „halászeszközcsoport”: ugyanazt a halászeszközt használó halászhajók csoportja, amelyre vonatkozóan csoportkvóta került kiosztása.

36. „halászati erőkifejtés”: a halászhajó kapacitásának és aktivitásának szorzata a halászati műveletek intenzitásának mérése céljából. Ez a mérés a halászeszköztől függ. A horogsoros halászat esetében a horgok száma vagy a horogra vonatkozó órák száma alapján mérik. Az erszényes kerítőhálós hajók esetében a hajónapok (halászati idő plusz a keresési idő) alapján mérik.

37. „felelős tagállam”: a lobogó szerinti tagállam vagy az a tagállam, amelynek a joghatósága alá tartozó területen az érintett halgazdaság vagy csapda található.

II. FEJEZET
GAZDÁLKODÁSI INTÉZKEDÉSEK

6. cikk

A halászati gazdálkodási intézkedésekhez kapcsolódó feltételek

(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy fogóhajóinak és csapdáinak halászati erőkifejtése arányos legyen a kékúszójú tonhalra vonatkozóan az adott tagállam számára az Atlanti-óceán keleti része és a Földközi-tenger tekintetében rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel. A tagállamok által elfogadott intézkedéseknek ki kell terjedniük az engedéllyel rendelkező hajók 25. cikkben említett jegyzékében szereplő, 24 méternél nagyobb hosszúságú fogóhajókra vonatkozó egyéni kvóták megállapítására.

(2) A tagállamok előírják a fogóhajók számára, hogy amint egyéni kvótájuk kimerítettnek tekinthető, az 1224/2009/EK rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul fussanak be az általuk kijelölt kikötőbe.

(3) A kékúszójú tonhal halászatában nem megengedettek a hajóbérleti műveletek.

7. cikk

A nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele

(1) A fel nem használt kvóták és a nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele nem engedélyezhető.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a nem lehalászott élő kékúszójú tonhalak átvitele akkor engedélyezhető, ha a Bizottság megerősített ellenőrzési rendszert dolgoz ki, és erről jelentést tesz az ICCAT titkárságának. E rendszernek szervesen illeszkednie kell a 13. cikkben említett tagállami ellenőrzési tervbe, és tartalmaznia kell legalább a 26. cikk (3) bekezdésében és az 52. cikkben meghatározott intézkedéseket.

(3) A halgazdaságokért felelős tagállamoknak a halászati idény kezdete előtt gondoskodniuk kell a joghatóságuk alá tartozó halgazdaságok masszív lehalászását követően átvitelre kerülő élő kékúszójú tonhalak alapos értékeléséről. Ennek érdekében az olyan fogási évekből átvitelre kerülő élő kékúszójú tonhalakat, amikor nem került sor masszív lehalászásra, kamerarendszerek vagy alternatív módszerek alkalmazásával át kell helyezni más ketrecekbe, amennyiben ezek esetében – az 50. cikkel összhangban – ugyanolyan szintű precizitás és pontosság garantált. Mindenkor teljes körűen dokumentált nyomonkövethetőséget kell biztosítani. Az olyan évek kékúszójútonhal-átvitelét, amikor nem került sor lehalászási kampányra, minden évben ugyanazon a kockázatelemzésen alapuló mintavételi eljárás szerint kell ellenőrizni.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján részletes szabályokat állapíthat meg az élő kékúszójú tonhal átvitelére vonatkozó megerősített ellenőrzési rendszer kialakítására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

Kvótaátadások

(1) Az Unió és a többi szerződő fél közötti kvótaátadásra csak az érintett tagállamok és/vagy szerződő felek előzetes engedélyével kerülhet sor. A Bizottság a kvótaátadás előtt 48 órával értesíti az ICCAT titkárságát.

(2) A kvótáknak a halászeszközcsoportokon belüli, illetve a járulékos fogási kvóták és az egyes tagállamok egyéni halászati kvótái közötti átadása megengedett, feltéve, hogy az érintett tagállam(ok) erről előzetesen tájékoztatja (tájékoztatják) a Bizottságot, hogy az még a kvótaátadás hatálybalépése előtt tájékoztathassa az ICCAT titkárságát.

9. cikk

Túlhalászás esetén alkalmazandó kvótalevonások

(3) Amennyiben a tagállamok túllépik a számukra kiosztott kvótákat, és ez a helyzet nem orvosolható az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerinti kvótacserékkel, az 1224/2009/EK rendelet 37. és 105. cikkét kell alkalmazni.

10. cikk

Éves halászati tervek

(1) Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves halászati tervet készít. Ebben a tervben legalább a következő információk szerepelnek:

a) az egyes halászeszközcsoportoknak kiosztott kvóták, a járulékos fogási kvótákat is beleértve;

b) adott esetben a kvóták elosztására és kezelésére alkalmazott módszer;

c) az egyéni kvóták tiszteletben tartását biztosító intézkedések;

d) az egyes halászeszköz-kategóriákra vonatkozó nyitott halászati idények;

e) a kijelölt kikötőkre vonatkozó információk;

f) a járulékos fogásokra vonatkozó szabályok; valamint

g) a fenékvonóhálós hajók kivételével azon 24 méternél nagyobb hosszúságú hajók és erszényes kerítőhálós hajók száma, amelyek számára engedélyezett a kékúszójú tonhal halászata az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren.

(2) A tagállamok ágazati kvótákat oszthatnak ki a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező kisüzemi part menti hajók számára, és ezt halászati terveikben is feltüntetik. Emellett az említett flotta általi kvótafelhasználás szoros monitorozására szolgáló további intézkedéseket is felvesznek nyomonkövetési, ellenőrzési és vizsgálati terveikbe. A tagállamok az (1) bekezdésben említett paramétereket alkalmazva eltérő számú hajót engedélyezhetnek halászati lehetőségeik teljes kihasználása céljából.

(3) Portugália és Spanyolország ágazati kvótákat oszthat ki az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek uniós vizeiben csalival halászó hajók számára. Az ágazati kvótát bele kell foglalniuk éves halászati terveikbe, és a fogyasztás nyomon követésére szolgáló kiegészítő intézkedéseket egyértelműen meg kell határozniuk az éves nyomonkövetési, ellenőrzési és vizsgálati terveikben.

(4) Amikor a tagállamok a (2) vagy a (3) bekezdéssel összhangban ágazati kvótákat osztanak ki, nem alkalmazandó a halászati lehetőségek elosztásáról szóló hatályos uniós jogi aktusban meghatározott, 5 tonnás minimumkvóta-követelmény.

(5) Az éves halászati tervek bármely módosítását az érintett tagállam legkésőbb három munkanappal az adott módosítás által érintett halászati tevékenység megkezdése előtt eljuttatja a Bizottsághoz. A Bizottság legkésőbb egy munkanappal az adott módosítás által érintett halászati tevékenység megkezdése előtt továbbítja a módosítást az ICCAT titkárságának.

11. cikk

A halászati lehetőségek kiosztása

Az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkével összhangban a tagállamoknak a számukra rendelkezésre álló halászati lehetőségek kiosztása során átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat kell alkalmazniuk, és törekedniük kell egyrészt arra, hogy a nemzeti kvótákat méltányosan osszák el a különböző flottaszegmensek között, különös figyelmet fordítva a hagyományos és a kisüzemi halászatra, másrészt pedig arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak olyan uniós halászhajók számára, amelyek szelektív halászeszközöket vagy alacsony környezeti hatású halászati technikákat alkalmaznak.

12. cikk

Éves halászati kapacitásgazdálkodási tervek

Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves halászati kapacitásgazdálkodási tervet készít. Ebben a tervben a tagállamok kiigazítják a halászhajók számát, hogy a halászati kapacitás arányos legyen a fogóhajók részére az érintett kvótaidőszakban kiosztott halászati lehetőségekkel. A tagállamok a halászati lehetőségek elosztásáról szóló hatályos uniós jogi aktusban meghatározott paraméterek felhasználásával igazítják ki a halászati kapacitást. Az erszényes kerítőhálós hajókra vonatkozó halászati kapacitás kiigazításának mértéke (a 2018. évi halászatikapacitás-referenciaértékhez viszonyítva) maximum 20 %-os eltérést mutathat.

13. cikk

Éves ellenőrző vizsgálati tervek

Minden kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves ellenőrző vizsgálati tervet készít az e rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából. A tagállamok benyújtják e tervüket a Bizottságnak. A szóban forgó terveket a következőkkel összhangban kell összeállítani:

a) a kékúszójú tonhalra vonatkozó, az 1224/2009/EK rendelet 95. cikke alapján létrehozott egyedi ellenőrzési és ellenőrző vizsgálati programban meghatározott ellenőrző vizsgálati tevékenységek célkitűzései, prioritásai, eljárásai és referenciaértékei;

b) az 1224/2009/EK rendelet 46. cikke alapján létrehozott, a kékúszójú tonhalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési program.

14. cikk

Éves tenyésztésszervezési tervek

(1) Mindegyik kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam éves tenyésztésszervezési tervet készít.

(2) Az éves tenyésztésszervezési tervben minden tagállam gondoskodik arról, hogy a teljes bemeneti kapacitás és a teljes tenyésztési kapacitás arányos legyen a tenyésztési célra rendelkezésre álló kékúszójú tonhal becsült mennyiségével.

(3) A tagállamok a tonhaltenyésztési kapacitásukat azon tenyésztési összkapacitásra korlátozzák, amely szerepel az ICCAT „kékúszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartásában”, illetve amelyeket 2018-ban engedélyeztek és bejelentettek az ICCAT-nak.

(4) A valamely tagállam halgazdaságaiba telepíthető, kifogott vadon élő kékúszójú tonhalak maximális egyedszáma az adott tagállam halgazdaságaiba az ICCAT „kékúszójútonhal-tenyésztő létesítményekre vonatkozó nyilvántartása” szerint a 2005., 2006., 2007. vagy 2008. évben telepített egyedek számára korlátozódik.

(5) Ha egy adott tagállamnak növelnie kell az egy vagy több halgazdaságába telepíthető, kifogott vadon élő tonhalak maximális egyedszámát, ennek a növekedésnek arányosnak kell lennie az adott tagállam részére kiosztott halászati lehetőségekkel, az élő kékúszójú tonhalak behozatalát is beleértve.

(6) A halgazdaságokért felelős tagállamok gondoskodnak arról, hogy az SCRS által a hízlalási időszak alatti növekedési ráták megállapítására irányuló próbahalászattal megbízott tudósok bejuthassanak a halgazdaságokba, és segítséget kapjanak feladataik ellátásához.

15. cikk

Az éves tervek megküldése

(1) A kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállamok minden év január 31-éig eljuttatják a Bizottsághoz a következő terveket:

a) a 10. cikkel összhangban kidolgozott éves halászati terv azokra a fogóhajókra és csapdákra vonatkozóan, amelyeket az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhal halászatára használnak;

b) a 12. cikkel összhangban kidolgozott éves halászati kapacitásgazdálkodási terv;

c) a 13. cikkel összhangban kidolgozott éves ellenőrző vizsgálati terv; valamint

d) a 14. cikkel összhangban kidolgozott éves tenyésztésszervezési terv.

(2) A Bizottság összegyűjti az (1) bekezdésben említett terveket, majd felhasználja őket az éves uniós halászati terv elkészítéséhez. A Bizottság az uniós tervet – az ICCAT általi megvitatás és jóváhagyás céljából – minden év február 15-éig megküldi az ICCAT titkárságának.

(3) Abban az esetben, ha egy tagállam az (1) bekezdésben említett tervek bármelyikét nem nyújtja be a Bizottságnak, vagy ha a Bizottság a végleges ellenőrző vizsgálati jelentésben foglaltak alapján e rendelet rendelkezéseit illetően súlyos meg nem felelést állapít meg, dönthet úgy, hogy nem hagyja jóvá a benyújtott terveket, és az érintett tagállam tervei nélkül továbbítja az uniós tervet az ICCAT titkárságának.

III. FEJEZET
TECHNIKAI INTÉZKEDÉSEK

16. cikk
Halászati idények

(1) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a május 26. és július 1. közötti időszakban engedélyezett a kékúszójú tonhal erszényes kerítőhálóval történő halászata.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve Horvátország az 10. cikkben említett éves halászati terveiben kérheti, hogy a lobogója alatt közlekedő erszényes kerítőhálós hajók tenyésztés céljából július 15-ig folytathassanak kékúszójútonhal-halászatot az Adriai-tengeren (37.2.1. számú FAO halászati terület).

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha egy adott tagállam bizonyítani tudja a Bizottságnak, hogy az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra halászó erszényes kerítőhálós hajóinak egy része a Beaufort-skála szerinti 4-es vagy annál magasabb fokozatú szélerősség következtében egy adott évben nem tudta kihasználni rendes halászati napjait, akkor az adott tagállam az érintett hajók esetében legfeljebb 10 elveszített napot bepótolhat ugyanazon év július 11-éig. Az érintett hajók, illetve közös halászati művelet esetében az az összes érintett hajó kikötőben maradását megfelelő módon – időjárás-jelentésekkel és VMS-adatokkal alátámasztva – igazolni kell.

(4) Az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren a január 1. és május 31. közötti időszakban megengedett a kékúszójú tonhal nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajókkal történő halászata.

(5) A tagállamok az erszényes kerítőhálós hajóktól és a nagy méretű nyílt vízi horogsoros hajóktól eltérő hajókat tartalmazó flottáik részére az éves halászati terveikben határozzák meg a halászati idényeket.

17. cikk
Kirakodási kötelezettség

E fejezet rendelkezései nem érintik az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkét és az azzal kapcsolatban alkalmazandó eltéréseket.

18. cikk
Minimális állományvédelmi referenciaméret

(1) Tilos olyan kékúszójú tonhalat kifogni, fedélzeten tartani, átrakni, áthelyezni, kirakodni, szállítani, tárolni, értékesíteni, eladásra kiállítani vagy felkínálni, ideértve a járulékos fogásként vagy rekreációs célú halászat keretében fogott kékúszójú tonhalakat is, amelyek tömege 30 kg-nál kisebb, vagy hossza nem éri el (a farok tövéig mérve) a 115 cm-t.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a kékúszójú tonhal minimális állományvédelmi referenciamérete 8 kg vagy 75 cm (a farok tövéig mérve) a következő esetekben:

a) az Atlanti-óceán keleti részén csalival halászó hajóval vagy pergetett horogsoros hajóval kifogott kékúszójú tonhal;

b) a Földközi-tengeren folytatott, friss hal kifogására irányuló halászat keretében, kisüzemi part menti hajókkal – csalival halászó hajókkal, horogsoros hajókkal vagy kézi horogsoros hajókkal – kifogott kékúszójú tonhal; valamint

c) az Adriai-tengeren Horvátország lobogója alatt közlekedő hajók által tenyésztés céljából kifogott kékúszójú tonhal.

(3) A (2) bekezdésben említett eltérésre vonatkozó egyedi feltételeket az I. melléklet tartalmazza.

(4) A tagállamok halászati engedélyt adnak ki az I. melléklet (2) és (3) bekezdésében említett eltérések alapján halászatot folytató hajók számára. Az érintett hajókat fel kell tüntetni a fogóhajók 25. cikkben említett jegyzékében.

(5) Az e cikkben meghatározott minimális referenciaméret alatti, elpusztult állapotban visszadobott halakat bele kell számítani a tagállam kvótájába.

19. cikk

A minimális referenciaméret alatti véletlen fogások

(1) A 18. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő fogóhajók és csapdák esetében legfeljebb 5 %-os arányban engedélyezettek a 8 és 30 kg közötti tömegű, illetve a (farok tövéig mérve) 75 és 115 cm közötti hosszúságú kékúszójú tonhalak véletlen fogásai.

(2) Az (1) bekezdésben említett 5 %-os arányt az egyes halászati műveleteket követően az adott hajó fedélzetén vagy a csapdában tárolt összes kékúszójútonhal-fogás alapján kell kiszámítani.

(3) A véletlen fogásokat le kell vonni a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam kvótájából.

(4) A minimális referenciaméret alatti kékúszójú tonhal véletlen fogásai a 30., a 32., a 33. és a 34. cikk hatálya alá tartoznak.

20. cikk

Járulékos fogások

(1) Kvótája keretében mindegyik tagállam rendelkezik a kékúszójú tonhal járulékos fogásairól, és erről halászati tervének benyújtásakor tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A járulékos fogások engedélyezett arányát, amely nem haladhatja meg az egyes halászati műveleteket követően az adott hajó fedélzetén tárolt összes fogás 20 %-át, valamint az említett járulékos fogásoknak a fedélzeten található teljes fogásmennyiséghez viszonyított aránya kiszámításához használt módszertant egyértelműen meg kell határozni a 10. cikkben említett éves halászati tervben. A járulékos fogások százalékos aránya tömegben vagy egyedszámban számítható ki. Az egyedszámalapú kiszámítás kizárólag az ICCAT által szabályozott tonhalfajokra és a makrahalalkatúakra alkalmazandó. A kisüzemi part menti hajókból álló flotta esetében a járulékos fogások engedélyezett szintje éves alapon is kiszámítható.

(3) Az elpusztult kékúszójú tonhalak fedélzeten tartott vagy visszadobott járulékos fogásainak teljes mennyiségét le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából, valamint a 30. és 31. cikkel összhangban fel kell jegyezni és be kell jelenteni a Bizottságnak.

(4) A kékúszójútonhal-kvótával nem rendelkező tagállamok esetében az érintett járulékos fogásokat a kékúszójú tonhal járulékos fogásaira – a Szerződés 43. cikke (3) bekezdésével és az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkével összhangban – létrehozott uniós külön kvótából kell levonni.

(5) Miután a tagállamok kimerítették a számukra kiosztott kvótát, kékúszójú tonhal fogása a továbbiakban nem engedélyezett, és a tagállamoknak meg kell hozniuk a kifogott kékúszójú tonhalak visszaengedésének biztosításához szükséges intézkedéseket. Ilyen esetekben tilos az elpusztult kékúszójú tonhalak feldolgozása és kereskedelmi hasznosítása, és minden fogást nyilvántartásba kell venni. A tagállamok az elpusztult kékúszójú tonhalak ilyen járulékos fogásainak mennyiségére vonatkozó információkat évente megküldik a Bizottságnak, amely továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

(6) A kékúszójú tonhal aktív halászatával nem foglalkozó hajóknak a kékúszójú tonhal fedélzeten tartott bármilyen mennyiségét egyértelműen el kell különíteniük a többi fajtól, hogy az ellenőrző hatóságok ellenőrizni tudják az e cikknek való megfelelést. Ezek a járulékos fogások értékesíthetők, amennyiben tartozik hozzájuk eBCD.

21. cikk

Légi eszközök használata

A kékúszójú tonhal felkutatására tilos légi eszközöket, például repülőgépeket, helikoptereket vagy más típusú pilóta nélküli légi járműveket használni.

IV. FEJEZET
REKREÁCIÓS CÉLÚ HALÁSZAT

22. cikk

A rekreációs célú halászatra vonatkozó külön kvóták

(1) Valamennyi kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam szabályozza a rekreációs célú halászatot azáltal, hogy a hajóknak rekreációs célú halászat folytatása céljából külön kvótákat oszt ki. Az ilyen kiosztás során az esetleg elpusztult kékúszójú tonhalakat is figyelembe kell venni, a „fogd ki és engedd vissza” horgászat során elpusztult egyedekre is kiterjedően. A tagállamok halászati terveik benyújtásakor tájékoztatják a Bizottságot a rekreációs célú halászat folytatása céljából kiosztott kvótáról.

(2) Az elpusztult kékúszójú tonhalak fogásait be kell jelenteni, és le kell vonni a tagállam kvótájából.

23. cikk

A rekreációs célú halászatra vonatkozó külön feltételek

(1) Valamennyi kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam szabályozza a rekreációs célú halászatot azáltal, hogy a hajóknak rekreációs célú halászat folytatása céljából halászati engedélyeket bocsát ki. A Bizottság kérésére a tagállamok rendelkezésre bocsátják a halászati engedéllyel rendelkező rekreációs célú hajók jegyzékét. A jegyzék a következőket tartalmazza:

a) a hajó neve,

b) nyilvántartási száma,

c) ICCAT nyilvántartási száma (ha van),

d) esetleges korábbi neve(i), valamint

e) a tulajdonos(ok) és üzemeltető(k) neve és címe.

(2) rekreációs célú halászat keretében tilos hajónként és naponta egynél több kékúszójú tonhalat kifogni, a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni.

(3) A rekreációs célú halászat során kifogott kékúszójú tonhalat tilos forgalomba hozni.

(4) A tagállamok nyilvántartják a rekreációs célú halászatra vonatkozó fogási adatokat, ezen belül az egyes kékúszójútonhal-egyedek tömegét és hosszát, és minden évben június 30-ig közlik a Bizottsággal a megelőző év adatait. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

(5) Az egyes tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak a lehető legnagyobb mértékű biztosítására, hogy a rekreációs célú halászat során élve kifogott kékúszójú tonhalakat – különösen a növendékegyedeket – visszaengedjék a tengerbe. A kékúszójú tonhalat egészben, kopoltyú nélkül és/vagy kibelezve kell kirakodni.

24. cikk

Fogás, címkézés és visszaengedés

(1) A 22. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kizárólag rekreációs célú hajók által az Atlanti-óceán északkeleti részén „fogd ki és engedd vissza” horgászatot engedélyező tagállamok korlátozott számú ilyen hajó számára külön kvóta kiosztása nélkül is engedélyezhetik kékúszójú tonhalak „fogás, címkézés és visszaengedés” céljából történő horgászatát. Az ilyen hajóknak egy tudományos kutatási program égisze alatt működő kutatóintézet tudományos projektjének keretében kell működniük. A projekt eredményeiről tájékoztatni kell a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Az ICCAT kékúszójú tonhalra vonatkozó kutatási programja keretében tudományos kutatást folytató hajók tevékenysége nem tekinthető az (1) bekezdésben említett „fogási, címkézési és visszaengedési” tevékenységnek.

(3) A „fogási, címkézési és visszaengedési” tevékenységeket engedélyező tagállamok:

a) a 11. és 14. cikkben említett halászati és ellenőrző vizsgálati terveik szerves részeként benyújtják e tevékenységek és a rájuk alkalmazandó intézkedések leírását;

b) szorosan nyomon követik az érintett hajók tevékenységét annak biztosítása érdekében, hogy azok megfeleljenek e rendelet rendelkezéseinek;

c) gondoskodnak arról, hogy a címkézési és visszaengedési műveleteket képzett személyzet végezze a példányok magas túlélési arányának biztosítása érdekében; valamint

d) minden évben, legalább 50 nappal az SCRC következő évi ülése előtt jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az elvégzett tudományos tevékenységekről. A Bizottság az SCRS következő évi ülése előtt 60 nappal továbbítja a jelentést az ICCAT-nak.

(4) Minden olyan kékúszójú tonhalat, amely a „fogás, címkézés és visszaengedés” során elpusztul, jelenteni kell és le kell vonni a lobogó szerinti tagállam kvótájából.

V. FEJEZET
ELLENŐRZÉSI INTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ
HAJÓK ÉS CSAPDÁK JEGYZÉKEI ÉS NYILVÁNTARTÁSAI

25. cikk
Hajók és csapdák jegyzékei és nyilvántartásai

(1) A tagállamok minden évben elektronikus úton, az engedélyezési időszak kezdete előtt egy hónappal, az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatások[43] legutóbbi változatában meghatározott formátumban benyújtják a Bizottságnak a következő hajójegyzékeket:

a) a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező összes fogóhajó jegyzéke; valamint

b) a kékúszójútonhal-állományok kereskedelmi kiaknázására használt összes egyéb halászhajó jegyzéke.

A Bizottság ezeket az információkat a halászati tevékenység megkezdése előtt 15 nappal megküldi az ICCAT titkárságának annak érdekében, hogy e hajókat felvegyék az ICCAT-nak az engedéllyel rendelkező hajókról vezetett nyilvántartásába, valamint adott esetben a legalább 20 méter teljes hosszúságú, az egyezmény hatálya alá tartozó területen engedéllyel rendelkező hajókról vezetett nyilvántartásába.

(2) Egy adott halászhajó egy naptári évben az (1) bekezdésben említett mindkét jegyzékben szerepelhet, azonban nem egyidejűleg.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti hajókra vonatkozó információknak tartalmazniuk kell a hajó nevét és az (EU) 2017/218 bizottsági végrehajtási rendelet[44] I. melléklete szerinti uniós flottanyilvántartási számot.

(4) A Bizottság visszamenőleg nem fogadja el a jegyzékek benyújtását.

(5) Az (1) és a (3) bekezdésben említett jegyzékek bármilyen utólagos, a naptári év során eszközölt módosítása csak akkor fogadható el, ha a bejelentett halászhajó indokolt működési okok vagy vis maior miatt nem tud részt venni a halászati tevékenységben. Ilyen esetekben az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja erről a tényről a Bizottságot, és megadja az alábbiakat:

a) az adott halászhajó helyettesítésére szánt halászhajó(k) részletes adatai; valamint

b) a helyettesítés indokának részletes leírása, valamint a vonatkozó bizonyítékok és igazolások.

(6) A Bizottság szükség esetén az év folyamán módosítja az (1) bekezdésben említett hajókra vonatkozó információkat azáltal, hogy az (EU) 2017/2403 rendelet 7.

---

43 https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html

44 A Bizottság (EU) 2017/218 végrehajtási rendelete (2017. február 6.) az uniós halászflotta-nyilvántartásról (HL L 34., 2017.2.9., 9. o.).

cikkének (6) bekezdésével összhangban naprakész információkat küld az ICCAT titkárságának.

26. cikk

Hajók halászati engedélye

(1) A tagállamok halászati engedélyeket adnak ki a 25. cikk (1) és (5) bekezdésében említett jegyzékek egyikében szereplő hajók számára. A halászati engedélyeknek tartalmazniuk kell legalább a VII. mellékletben meghatározott információkat, és az említett mellékletben meghatározott formátumot kell követniük. A tagállam garantálja a halászati engedélyben szereplő információk pontosságát és az ebben a rendeletben foglalt szabályokkal való összhangját.

(2) A 20. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül, a 25. cikk (1) bekezdésében említett ICCAT-nyilvántartásba fel nem vett uniós halászhajók nem kaphatnak engedélyt a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren történő halászatára, fedélzeten való tárolására, átrakására, szállítására, áthelyezésére, feldolgozására és kirakodására.

(3) Amikor egy hajó egyéni kvótája kimerítettnek tekinthető, a lobogó szerinti tagállam visszavonja a kékúszójú tonhalra vonatkozó halászati engedélyét, és előírhatja a hajó számára, hogy haladéktalanul fusson be egy, a tagállam által kijelölt kikötőbe.

27. cikk

A kékúszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdák jegyzéke és nyilvántartása

(1) Az egyes tagállamok halászati terveik részeként, elektronikus úton elküldik a Bizottságnak azon csapdák jegyzékét, amelyek tekintetében engedélyezett a kékúszójú tonhalnak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászata. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának azzal a céllal, hogy a szóban forgó csapdákat felvegyék a kékúszójú tonhal halászatára engedélyezett csapdákra vonatkozó ICCAT-nyilvántartásba.

(2) A tagállamok halászati engedélyeket adnak ki az (1) bekezdésben említett jegyzékben szereplő csapdákra. A halászati engedélyek a VII. mellékletben meghatározott formátumot követik és legalább az ott meghatározott információkat tartalmazzák. A tagállam garantálja a halászati engedélyben szereplő információk pontosságát és az ebben a rendeletben foglalt szabályokkal való összhangját.

(3) Az ICCAT nyilvántartásában nem szereplő uniós csapdák számára nem adható engedély kékúszójú tonhalaknak az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren folytatott halászatára. Ilyen csapdákkal fogott kékúszójú tonhalakat tilos a fedélzeten tartani, áthelyezni, ketrecbe helyezni vagy kirakodni.

(4) A lobogó szerinti tagállam visszavonja a tonhalcsapdák számára a kékúszójú tonhalra vonatkozóan kiadott halászati engedélyt, amikor úgy ítéli meg, hogy a hozzájuk tartozó kvóta kimerült.

28. cikk

A halászati tevékenységekre vonatkozó információk

(1) A tagállamok minden év július 15-éig részletes tájékoztatást nyújtanak a Bizottságnak az előző halászati évben az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren ejtett kékúszójútonhal-fogásokról. A Bizottság ezeket az információkat

minden év július 31-éig továbbítja az ICCAT-nak. Ezek az információk a következők:

a) az egyes fogóhajók neve és ICCAT-száma;

b) az egyes fogóhajók engedélyének/engedélyeinek érvényességi ideje;

c) az egyes fogóhajók összes fogása az engedély(ek) érvényességének teljes időtartama alatt, ideértve azt az esetet is, ha nem volt fogás;

d) az egyes fogóhajók által az engedély(ek) érvényességének teljes időtartama alatt az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászattal töltött napok száma; valamint

e) az engedély érvényességi idején kívül ejtett összes fogás (járulékos fogások).

(2) A tagállamok az alábbi információkat küldik el a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő azon halászhajókra vonatkozóan, amelyek nem kaptak engedélyt a kékúszójú tonhal aktív halászatára az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren, de járulékos fogásként kékúszójú tonhalat ejtettek:

a) a hajó neve és ICCAT-száma vagy – amennyiben az ICCAT nyilvántartásában nem szerepel – nemzeti lajstromozási száma; valamint

b) a hajó összes kékúszójútonhal-fogása.

(3) A tagállamok eljuttatnak a Bizottságnak minden információt azokról a hajókról, amelyek nem szerepelnek az (1) és a (2) bekezdésben, de amelyekről ismert vagy feltételezhető, hogy az Atlanti-óceán keleti részén vagy a Földközi-tengeren kékúszójú tonhalra halásztak. A Bizottság azonnal továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának, amint rendelkezésre állnak.

29. cikk

Közös halászati műveletek

(1) A kékúszójú tonhalra irányuló közös halászati műveletek csak akkor engedélyezhetők, ha a lobogó szerinti tagállam(ok) engedélyt ad(nak) az ilyen műveletekben részt vevő hajóknak. Az engedélyezéshez minden erszényes kerítőhálós hajónak rendelkeznie kell a kékúszójú tonhal halászatához szükséges felszereléssel, egyéni kvótával, és meg kell felelnie a 31. cikkben meghatározott jelentéstételi kötelezettségeknek.

(2) A közös halászati műveletekre kiosztott kvótának meg kell egyeznie a részt vevő erszényes kerítőhálós hajóknak kiosztott kvóták összegével.

(3) Az uniós erszényes kerítőhálós hajók nem folytathatnak közös halászati műveleteket más szerződő felek erszényes kerítőhálós hajóival.

(4) A közös halászati műveletben való részvétel engedélyezése iránti kérelem formanyomtatványát a IV. melléklet tartalmazza. Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a közös halászati műveletben részt vevő erszényes kerítőhálós hajó(i)tól begyűjtse a következő információkat:

a) az engedélyezésre váró közös halászati műveletek időtartama;

b) az érintett gazdasági szereplők azonosítását lehetővé tevő adatok;

c) az egyes hajók kvótái;

d) az érintett fogásoknak a hajók közötti elosztási kulcsa; valamint

e) a rendeltetési hely szerinti halgazdaságokra vonatkozó információk.

(5) A tagállamok legalább 10 nappal a közös halászati művelet megkezdése előtt megküldik a Bizottságnak a (4) bekezdésben említett és a IV. mellékletben meghatározott formátumú információkat. A Bizottság ezeket az információkat legalább 5 nappal a halászati művelet megkezdése előtt továbbítja az ICCAT titkárságának és a közös halászati műveletben közreműködő többi halászhajó lobogó szerinti államának.

(6) Vis maior esetén az (5) bekezdésben meghatározott határidők nem érvényesek a rendeltetési hely szerinti halgazdaságokra vonatkozó információkra. Ilyen esetekben a tagállamok amint lehet, benyújtják a Bizottságnak a frissített információt, a vis maiort okozó események leírásával együtt. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat az ICCAT titkárságának.

2. SZAKASZ
FOGÁSNYILVÁNTARTÁS

30. cikk
Nyilvántartási követelmények

(1) Az uniós fogóhajók parancsnoka az 1224/2009/EK rendelet 14., 15., 23. és 24. cikkével, valamint e rendelet II. mellékletének A. szakaszával összhangban halászati naplót vezet a műveleteiről.

(2) Az uniós vontatóhajók, kisegítő hajók és feldolgozóhajók parancsnokai a II. melléklet B., C. és D. részében szereplő követelményeknek megfelelően kötelesek feljegyezni tevékenységeiket.

31. cikk
A hajóparancsnokok és a csapdák üzemeltetői által küldött fogási jelentések

(1) Az uniós halászhajók parancsnokai a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó engedély teljes időtartama alatt elektronikus úton napi fogási jelentéseket küldenek a lobogójuk szerinti tagállamnak. A kikötőben tartózkodó hajók számára nem kötelezőek ezek a jelentések, kivéve, ha közös halászati műveletben vesznek részt. A jelentésekben megadott adatoknak, melyeket a hajónaplóból kell átvenni, magukban kell foglalniuk az egyezmény hatálya alá tartozó területen folytatott kékúszójútonhal-halászat napját, időpontját és helyét (földrajzi szélesség és hosszúság), valamint a kifogott halak tömegét és egyedszámát, beleértve a visszaengedéseket és az elpusztult egyedek visszadobását is. A hajóparancsnokok a III. mellékletben meghatározott formátumban küldik el a jelentéseket.

(2) Az erszényes kerítőhálós hajók parancsnokai minden egyes halászati műveletre vonatkozóan elkészítik az (1) bekezdésben említett napi jelentéseket, ideértve az olyan műveleteket is, amelyek alkalmával nem volt fogás. A hajóparancsnok vagy meghatalmazott képviselői greenwichi középidő szerint 9:00 óráig elküldik az előző napra vonatkozó jelentéseiket a lobogó szerinti tagállamnak.

(3) A kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő csapdák üzemeltetői vagy azok meghatalmazott képviselői is napi jelentéseket készítenek, amelyeket a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó engedélyük teljes időtartama alatt 48 órás határidőn belül, elektronikus úton juttatnak el a lobogó szerinti tagállamhoz. Ezek a jelentések

tartalmazzák a csapda ICCAT-nyilvántartási számát, a fogás dátumát és időpontját, a kifogott kékúszójú tonhalak tömegét és egyedszámát, beleértve azokat az eseteket is, amikor nem történt fogás, valamint a visszaengedéseket és az elpusztult egyedek visszadobását. Ezeket az információkat a III. mellékletben meghatározott formátumban kell elküldeni.

(4) Az erszényes kerítőhálós hajóktól eltérő halászhajók parancsnokai minden kedden, legkésőbb greenwichi középidő szerint 12:00 óráig továbbítják a lobogójuk szerinti tagállamnak az (1) bekezdésben említett jelentéseiket az előző vasárnap véget ért hétre vonatkozóan.

3. SZAKASZ
KIRAKODÁSI ÉS ÁTRAKÁSI MŰVELETEK

32. cikk
Kijelölt kikötők

(1) Mindegyik kékúszójútonhal-kvótával rendelkező tagállam kijelöli azokat a kikötőket, ahol engedélyezi a kékúszójú tonhalak kirakodását vagy átrakását. A kijelölt kikötőkre vonatkozó információkat bele kell foglalni az 10. cikkben említett éves halászati tervbe. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a kijelölt kikötőkre vonatkozó információk bármiféle módosításáról. A Bizottság az említett információkat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.

(2) Ahhoz, hogy egy kikötő megkapja a kijelölt kikötő státuszt, a kikötő szerinti tagállamnak gondoskodnia kell a következő feltételek teljesüléséről:

a) meghatározott kirakodási és átrakási idők;

b) meghatározott kirakodási és átrakási helyek; valamint

c) olyan ellenőrző vizsgálati és felügyeleti eljárások, amelyek a 34. cikkel összhangban az összes kirakodási és átrakási időben, valamint az összes kirakodási és átrakási helyen biztosítják az ellenőrzést.

(3) A szerződő felek és a tagállamok által kijelölt kikötőkön kívül mindenhol tilos az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengeren halászott kékúszójú tonhal bármilyen mennyiségének fogóhajókból, valamint feldolgozóhajókból és kisegítő hajókból történő kirakodása vagy átrakása. Kivételes esetben a csapdából/ketrecből lehalászott elpusztult kékúszójú tonhalakat kisegítő hajóval egy feldolgozóhajóra lehet szállítani, amennyiben erre az ellenőrző hatóság jelenlétében kerül sor.

33. cikk
A kirakodások előzetes bejelentése

(1) Az e rendelet 25. cikkében említett hajójegyzékben szereplő, legalább 12 méter hosszúságú uniós halászhajók parancsnokaira az 1224/2009/EK rendelet 17. cikke alkalmazandó. Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikke szerinti előzetes értesítést el kell küldeni a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy szerződő fél illetékes hatóságának.

(2) A 25. cikkben említett hajójegyzékben szereplő 12 méternél kisebb hosszúságú uniós halászhajók, feldolgozóhajók és kisegítő hajók parancsnoka vagy képviselői a

kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával bejelentenik a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam (ideértve a lobogó szerinti tagállamot is) vagy szerződő fél illetékes hatóságának legalább a következő információkat:

a) az érkezés várható időpontja;

b) a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége;

c) arra a földrajzi területre vonatkozó információ, ahol a fogás történt;

d) a halászhajó külső azonosító száma és neve.

(3) Amennyiben az alkalmazandó uniós jogszabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy a becsült érkezési időt megelőző négy órás időszaknál rövidebb értesítési határidőt alkalmazzanak, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége érkezés előtt, az alkalmazandó értesítési határidő szerinti időpontban is bejelenthető. Ha a halászterület kevesebb mint négy órányi távolságra van a kikötőtől, a fedélzeten tárolt kékúszójú tonhal becsült mennyisége az érkezés előtt bármikor módosítható.

(4) A kikötő szerinti tagállam hatóságai nyilvántartásba veszik a folyó évre vonatkozó összes előzetes értesítést.

(5) A kikötő szerinti tagállam illetékes ellenőrző hatóságai minden Unióban történő kirakodást ellenőriznek, egy bizonyos százalékukat pedig a kvótát, a flotta méretét és a halászati erőkifejtést figyelembe vevő kockázatértékelési rendszer alapján ellenőrző vizsgálatnak vetik alá. Az egyes tagállamok által elfogadott ellenőrzési rendszerek valamennyi részletét a tagállamok az 13. cikkben említett éves ellenőrző vizsgálati tervben ismertetik.

(6) Az uniós halászhajó parancsnoka – a hajó teljes hosszától függetlenül – a kirakodás befejezését követő 48 órán belül kirakodási nyilatkozatot nyújt be a kirakodás helye szerinti tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságainak és a lobogója szerinti tagállamnak. A fogóhajó parancsnoka felel a nyilatkozat teljességéért és pontosságáért, amelyet igazolnia is kell. A kirakodási nyilatkozatban szerepelnie kell legalább a kirakodott kékúszójútonhal-fogások mennyiségének és a fogási területnek. A kirakodott fogásokat kivétel nélkül le kell mérni. A kikötő szerinti tagállam a kirakodás befejezése után 48 órával kirakodási jelentést küld a lobogó szerinti tagállam vagy szerződő fél hatóságainak.

34. cikk

Átrakási műveletek

(1) A fedélzetükön kékúszójú tonhalat szállító uniós halászhajók, vagy uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók számára a tengeren végzett átrakás minden körülmények között tilos.

(2) Az (EU) 2017/2107 rendelet 52. cikkének (2) és (3) bekezdésében, valamint 54. és 57. cikkében meghatározott követelmények sérelme nélkül, a halászhajók kizárólag az e rendelet 32. cikkében említett kijelölt kikötőkben rakhatják át a kékúszójútonhal-fogásokat.

(3) A fogadó halászhajó parancsnoka vagy annak képviselője a kikötőbe érkezés becsült időpontja előtt legalább 72 órával átadja a kikötő szerinti állam illetékes hatóságainak az V. mellékletben szereplő átrakási nyilatkozatmintában felsorolt

információkat. Minden átrakáshoz az érintett átrakó halászhajó lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél előzetes engedélye szükséges. Emellett az átrakó hajó parancsnoka az átrakáskor tájékoztatja a hajó lobogója szerinti tagállamot vagy szerződő felet az V. mellékletben előírt időpontokról.

(4) A kikötő szerinti tagállam az érkezéskor átvizsgálja az átvevő hajót, és ellenőrzi az átrakási művelethez kapcsolódó mennyiségeket és dokumentumokat.

(5) Az uniós halászhajók parancsnokai az átrakás befejezését követő 15 napon belül kitöltik és továbbítják a lobogójuk szerinti tagállamnak az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az átrakó halászhajók parancsnokai az V. melléklettel összhangban kitöltik az ICCAT átrakási nyilatkozatot. Az átrakási nyilatkozatnak tartalmaznia kell az eBCD hivatkozási számát a benne foglalt adatok keresztellenőrzésének megkönnyítése céljából.

(6) A kikötő szerinti állam az átrakás befejezését követő 5 napon belül átrakási jelentést küld az átrakó halászhajó lobogója szerinti tagállam vagy szerződő fél hatóságának.

(7) A kijelölt kikötő szerinti tagállamok illetékes hatóságai minden átrakást ellenőriznek.

4. SZAKASZ
JELENTÉSTÉTELI KÖTELEZETTSÉGEK

35. cikk
Havi mennyiségi jelentések

Az egyes tagállamok minden hónap 15. napja előtt elküldik a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő, illetve az adott tagállamban lajstromozott halászhajók vagy csapdák által az előző hónapban kifogott, kirakodott, átrakott vagy ketrecbe helyezett kékúszójútonhal-mennyiségekről szóló adatokat. Az információkat halászeszköztípus szerinti bontásban kell benyújtani, és fel kell tüntetni a járulékos fogásokat, a sportolási vagy rekreációs célú halászat keretében fogott mennyiségeket és azokat az eseteket is, amikor nem volt fogás. A Bizottság ezeket az információkat haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának.

36. cikk
Értesítés a kvóta kimerítéséről

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 34. cikkének való megfelelésen túlmenően az egyes tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amikor egy meghatározott halászeszközcsoport tekintetében megállapított kvóta felhasználása eléri a 80 %-ot.

(2) Az 1224/2009/EK rendelet 35. cikkének teljesítése mellett a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, amikor valamely halászeszközcsoport, közös halászati művelet vagy erszényes kerítőhálós halászhajó vonatkozásában megállapított kvóta kimerítettnek minősül. Ehhez az információhoz mellékelni kell az azt igazoló hivatalos dokumentumokat, hogy a tagállam a flotta, a halászeszközcsoport, a közös halászati művelet vagy az egyéni kvótával rendelkező hajók vonatkozásában halászati tilalmat rendelt el vagy hajókat hívott vissza, valamint egyértelműen meg kell jelölni a tilalom dátumát és idejét.

(3) A Bizottság tájékoztatja az ICCAT titkárságát a kékúszójú tonhalra vonatkozó uniós kvóta kimerítésének időpontjáról.

5. SZAKASZ
MEGFIGYELŐI PROGRAMOK

37. cikk
Nemzeti megfigyelői program

(1) Mindegyik tagállam biztosítja, hogy a kékúszójú tonhal aktív halászatában részt vevő hajókon és csapdákon tartózkodó hivatalos azonosító okmánnyal ellátott nemzeti megfigyelők tevékenysége legalább a következőkre kiterjedjen:

a) az aktív, nyílt tengeri vonóhálós halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);

b) az aktív halászatot folytató hosszú horogsoros halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);

c) az aktív, csalit használó halászhajóinak 20 %-a (15 méteres hosszúság felett);

d) vontatóhajóinak 100 %-a;

e) a csapdákból történő lehalászási műveletek 100 %-a.

Azok a tagállamok, amelyek ötnél kevesebb, az első albekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kategóriákba tartozó és a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező fogóhajóval rendelkeznek, biztosítják, hogy a nemzeti megfigyelők tevékenysége a hajóknak a kékúszójú tonhal aktív halászatával töltött idejének legalább 20 %-át lefedje.

(2) A nemzeti megfigyelők feladatai elsősorban a következők:

a) a halászhajók és csapdák e rendeletnek való megfelelésének ellenőrzése;

b) a halászati tevékenységekre vonatkozó információk rögzítése és jelentése, a következőkre kiterjedően:

a) fogásmennyiség (beleértve a járulékos fogásokat is) és kifogáskori állapot (fedélzeten tartott, élve vagy elpusztult állapotban visszadobott);

b) a fogás helyszíne a földrajzi hosszúság és szélesség megjelölésével;

c) az ICCAT különböző halászeszközökről szóló kézikönyvében meghatározottaknak megfelelően a halászati erőkifejtés számszerűsítése (úgymint hálókivetések száma, horgok száma);

d) a fogás dátuma.

c) a hajónaplóban szereplő bejegyzések ellenőrzése;

d) az ICCAT állományvédelmi intézkedéseit esetlegesen megsértő halászati tevékenységet folytató hajók észlelése és feljegyzése.

(3) A (2) bekezdésben említett feladatok mellett a nemzeti megfigyelők tudományos munkát is végeznek, beleértve a szükséges adatoknak az SCRS iránymutatásai alapján történő begyűjtését.

(4) Az egyes tagállamok megfigyelői programja keretében összegyűjtött adatokat és információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, amely elküldi őket az SCRS-nek vagy adott esetben az ICCAT titkárságának.

(5) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok:

a) gondoskodnak a megfigyelők időben és térben is reprezentatív elosztásáról, annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság a fogásokkal, az erőkifejtéssel és egyéb tudományos és gazdálkodási vonatkozásokkal kapcsolatban megfelelő és helyes adatokat és információkat kapjon, figyelembe véve a flották és a halászati tevékenység jellegét;

b) megbízható adatgyűjtési protokollokat biztosítanak;

c) biztosítják, hogy a megfigyelők munkába állásuk előtt megfelelő képzésben részesüljenek és megszerezzék a szükséges jóváhagyást;

d) a megvalósíthatóság határain belül biztosítják, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó területen a hajók és csapdák tevékenységét a lehető legkisebb mértékben zavarják.

38. cikk

Az ICCAT regionális megfigyelői programja

(1) A tagállamok biztosítják az ICCAT e cikkben és a VIII. mellékletben meghatározott regionális megfigyelői programjának hatékony végrehajtását.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy egy regionális ICCAT-megfigyelő jelen legyen:

a) a kékúszójú tonhal halászatára engedéllyel rendelkező valamennyi erszényes kerítőhálós halászhajón;

b) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat erszényes kerítőhálós halászhajókról helyeznek át;

c) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat csapdából szállítóketrecbe helyeznek át;

d) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat valamely halgazdaságból egy másik halgazdaságba helyeznek át;

e) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat halgazdaságokban ketrecbe helyeznek;

f) minden alkalommal, amikor kékúszójú tonhalat halgazdaságokban lehalásznak; valamint

g) amikor kékúszójú tonhalat tenyésztőketrecből visszaengednek a tengerbe.

(3) Olyan erszényes kerítőhálós halászhajó, amelyen nem tartózkodik regionális ICCAT-megfigyelő, nem kaphat engedélyt kékúszójú tonhal halászatára.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy minden halgazdaságba kirendeljenek egy regionális ICCAT-megfigyelőt a ketrecbehelyezési műveletek teljes időtartamára. Vis maior esetén, és azt követően, hogy az érintett tagállam illetékes hatóságai megerősítették a vis maiornak minősülő körülményeket, a tenyésztési műveletek folytonosságának biztosítása érdekében egy regionális ICCAT-megfigyelő egyszerre két halgazdaságban is tevékenyedhet. A halgazdaságokért felelős tagállamnak azonban haladéktalanul kérnie kell egy további regionális megfigyelő kiküldését.

(5) Az ICCAT regionális megfigyelőinek feladatai elsősorban a következők:

a) a halászati és tenyésztési műveletek megfigyelése és nyomon követése az ICCAT vonatkozó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseivel

összhangban, beleértve a ketrecbe helyezés idején a sztereoszkopikus kamerafelvételekhez való hozzáférést, amely lehetővé teszi a hosszúság mérését és az alapján a tömeg becslését;

b) az ICCAT áthelyezési nyilatkozatok és a BCD-k aláírása, amennyiben a bennük foglalt információk összhangban vannak saját észrevételeivel. Ellenkező esetben a regionális ICCAT-megfigyelő jelzi a jelenlétét és a nézeteltérés okait az áthelyezési nyilatkozatokon és a BCD-ken, külön megemlítve a be nem tartott szabály(oka)t vagy eljárás(oka)t;

c) tudományos munkák végzése, az SCRS iránymutatásai alapján történő mintagyűjtést is beleértve.

(6) A parancsnokok, a legénység, a halgazdaságok, a csapdák és a hajók üzemeltetői semmilyen módon nem félemlíthetik meg a regionális megfigyelőket, illetve nem akadályozhatják, zavarhatják vagy befolyásolhatják őket feladataik ellátásában.

6. SZAKASZ
ÁTHELYEZÉSI MŰVELETEK

39. cikk
Áthelyezési engedély

(1) Minden áthelyezési művelet előtt a fogó- vagy vontatóhajó parancsnoka vagy annak képviselői, illetve az áthelyezési művelet kiindulási pontjaként szolgáló halgazdaság vagy csapda üzemeltetője előzetes áthelyezési értesítést küld a lobogó szerinti tagállamnak, illetve a halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállamnak, amelyben feltünteti:

a) a fogóhajó vagy halgazdaság vagy csapda nevét és ICCAT nyilvántartási számát;

b) az áthelyezés várható idejét;

c) a kékúszójú tonhal áthelyezni tervezett becsült mennyiségét;

d) az áthelyezés helyszínére vonatkozó információt (földrajzi szélesség/hosszúság) és a ketrecek azonosító számát;

e) a vontatóhajó nevét, a vontatott ketrecek számát és adott esetben az ICCAT nyilvántartási számot; valamint

f) a kékúszójú tonhal rendeltetési helye szerinti kikötőt, halgazdaságot vagy ketrecet.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok minden egyes szállítóketrechez egyedi azonosítószámot rendelnek. Ha egy adott halászati műveletnek megfelelő fogás áthelyezésekor több szállítóketrecet kell használni, csak egy áthelyezési nyilatkozatot szükséges benyújtani, de abban minden egyes szállítóketrec számát fel kell tüntetni, egyértelműen jelezve az egyes ketrecekben szállított kékúszójútonhal-mennyiséget.

(3) A ketrecszámokat egyedi számozási rendszer alapján kell kiadni, és tartalmazniuk kell legalább a vontatóhajó lobogója szerinti tagállamot azonosító háromjegyű alfanumerikus kódot és azt követően három számjegyet. Az egyedi ketrecszámok állandó érvényűek és nem vihetők át egyik ketrecről a másikra.

(4) Az (1) bekezdésben említett tagállam minden egyes áthelyezési művelethez engedélyszámot rendel, amelyet közöl a halászhajó parancsnokával vagy adott

esetben a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjével. Az engedélyszám a tagállam hárombetűs kódjából, az évet jelölő négy számból, valamint az engedély megadását (AUT) vagy megtagadását (NEG) jelölő három betűből áll, amelyeket sorszámok követnek.

(5) Az (1) bekezdésben említett tagállam az előzetes áthelyezési nyilatkozat benyújtásától számított 48 órán belül engedélyezi az áthelyezést, vagy megtagadja annak engedélyezését. Az áthelyezési művelet nem kezdhető meg, amíg kiadásra nem kerül az előzetes engedély.

(6) Az áthelyezési engedély nem érinti a ketrecbehelyezési művelet megerősítését.

40. cikk

Az áthelyezésre vonatkozó engedély megtagadása és a kékúszójú tonhal visszaengedése

(1) A fogóhajóért, a vontatóhajóért, a halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállam nem engedélyezi az áthelyezést, ha az előzetes áthelyezési nyilatkozat beérkezésekor úgy ítéli meg, hogy:

a) a halfogást bejelentő fogóhajó vagy csapda nem rendelkezett elegendő kvótával;

b) a fogóhajó vagy csapda nem megfelelő módon jelentette be a halmennyiséget, vagy nem volt jogosult annak ketrecbe helyezésére;

c) a bejelentés szerinti fogóhajó nem rendelkezett a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 26. cikknek megfelelően kiadott érvényes engedéllyel; vagy

d) a bejelentés szerint az áthelyezett halat fogadó vonóhajó nem szerepel az ICCAT-nak a 25. cikkben említett, egyéb halászhajókra vonatkozó nyilvántartásában, vagy nincs felszerelve teljesen működőképes VMS rendszerrel vagy azzal egyenértékű nyomkövető berendezéssel.

(2) Amennyiben az áthelyezést nem engedélyezik, az (1) bekezdésben említett tagállam adott esetben haladéktalanul visszaengedési utasítást ad ki a fogó- vagy a vontatóhajó parancsnokának, illetve adott esetben a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjének, hogy tájékoztassa őket az áthelyezés megtagadásáról, és a XII. melléklettel összhangban kötelezze őket a halak tengerbe való visszaengedésére.

(3) A VMS-nek a halgazdaságba történő szállítás során bekövetkező műszaki meghibásodása esetén a vontatóhajót egy másik, teljesen működőképes VMS-sel felszerelt vontatóhajóval kell felváltani, vagy a hajón a lehető leghamarabb, de legkésőbb 72 órán belül új, működő VMS-t kell telepíteni vagy használni. Ez a 72 órás határidő kivételesen meghosszabbítható vis maior vagy bizonyított működési korlátok esetén. A műszaki hibáról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot, amely tájékoztatja az ICCAT titkárságát. A hajóparancsnok vagy képviselője a műszaki hiba észlelésétől annak orvoslásáig négyóránként megfelelő távközlési eszközökkel tájékoztatja a lobogó szerinti tagállam ellenőrző hatóságait a halászhajó frissített földrajzi koordinátáiról.

41. cikk

Áthelyezési nyilatkozat

(1) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnokai, illetve a halgazdaság vagy a csapda üzemeltetője az áthelyezési művelet végén a VI. mellékletben meghatározott

formátumnak megfelelően kitölti és továbbítja a felelős tagállamnak az ICCAT áthelyezési nyilatkozatot.

(2) Az áthelyezési nyilatkozatokat az áthelyezési művelet kiindulási pontja szerinti, a halászhajóért, halgazdaságért vagy csapdáért felelős tagállam hatóságai megszámozzák. A nyilatkozatok számának tartalmaznia kell a tagállam hárombetűs kódját, amelyet az évet jelölő négy számjegy, egy háromjegyű sorszám és a hárombetűs „ITD” jelzés követ (MS-20**/xxx/ITD).

(3) Minden áthelyezési műveletet az eredeti áthelyezési nyilatkozatnak kell kísérnie. A nyilatkozat egy példányát meg kell őriznie a halászhajó parancsnokának, illetve a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjének.

(4) Az áthelyezési műveletet végző hajók parancsnokai a II. melléklettel összhangban kötelesek jelentést készíteni tevékenységeikről.

(5) Az elpusztult halakkal kapcsolatos információkat a XIII. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell rögzíteni.

42. cikk

Videokamerás felügyelet

(1) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnoka, illetve a halgazdaság vagy csapda üzemeltetője gondoskodik az áthelyezési műveletek víz alatti, videokamera segítségével történő felügyeletéről, melynek célja az áthelyezett halak egyedszámának ellenőrzése. A videofelvételt a X. mellékletben meghatározott alapvető normák és eljárások szerint kell elkészíteni.

(2) A tagállamok a videofelvételek másolatát a Bizottság rendelkezésére bocsátják, amely kérésre továbbítja azt az SCRS-nek.

43. cikk

Az ICCAT regionális megfigyelői általi ellenőrzés, valamint a vizsgálatok lefolytatása

(1) Az ICCAT-nak a fogóhajó és a csapda fedélzetén tartózkodó, a 38. cikkben és a VIII. mellékletben említett regionális megfigyelői:

a) rögzítik elvégzett áthelyezési műveleteket és azokról jelentést tesznek;

b) megfigyelik és megbecsülik az áthelyezett fogásokat; valamint

c) ellenőrzik a 39. cikkben említett előzetes áthelyezési engedélyben és a 41. cikkben említett ICCAT áthelyezési nyilatkozatban szereplő bejegyzéseket.

(2) Amennyiben a regionális megfigyelőnek, az illetékes ellenőrző hatóságoknak vagy a fogó- vagy vontatóhajó parancsnokának, illetve a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetőjének a becslése egyedszám tekintetében több mint 10 %-kal eltér egymástól, a felelős tagállam vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatot a halgazdaságban történő ketrecbe helyezés időpontja előtt, de mindenképpen a vizsgálat megindításától számított 96 órán belül be kell fejezni, kivéve a vis maior eseteit. A vizsgálat eredményeinek megszületéséig ketrecbe helyezés nem engedélyezhető, és a BCD-ben nem hitelesíthető az erre vonatkozó szakasz.

(3) Mindazonáltal ha a videofelvétel minősége nem megfelelő vagy nem eléggé tisztán kivehető az egyedszám becsléséhez, a hajó parancsnoka, illetve a csapda vagy a halgazdaság üzemeltetője a felelős állam hatóságaitól kérheti egy másik áthelyezési művelet engedélyezését és az arról készült videofelvételnek a regionális ICCAT-

megfigyelő részére történő átadását. Amennyiben az áthelyezés ezen önkéntes alapú ellenőrzése nem jár kielégítő eredménnyel, a felelős tagállam vizsgálatot indít. Ha a vizsgálatot követően megerősítést nyer, hogy a videó minősége nem teszi lehetővé az áthelyezéssel érintett mennyiségek becslését, a felelős tagállam ellenőrző hatóságai ellenőrzési célú áthelyezést rendelnek el, és a megfelelő videofelvételt átadják a regionális ICCAT-megfigyelőnek. Az új áthelyezéseket ellenőrzési célú áthelyezés(ek)ként kell végrehajtani mindaddig, amíg a videofelvétel minősége lehetővé nem teszi az átadott mennyiségek becslését.

(4) Az ellenőrök által végzett ellenőrzések sérelme nélkül a regionális ICCAT-megfigyelő csak abban az esetben írhatja alá az áthelyezési nyilatkozatot, ha megállapításai összhangban vannak az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseivel, továbbá az áthelyezési nyilatkozatban szereplő információk összhangban állnak az általa tett megállapításokkal, és tartalmaznak egy videofelvételt, amely megfelel az (1), (2) és (3) bekezdésben foglaltaknak. Az ICCAT-megfigyelő azt is ellenőrzi, hogy az ICCAT áthelyezési nyilatkozatot elküldték-e a vontatóhajó parancsnokának, illetve a halgazdaság vagy a csapda üzemeltetőjének, vagy adott esetben annak képviselőjének. Ha az ICCAT-megfigyelő nem ért egyet az áthelyezési nyilatkozattal, akkor jelzi a jelenlétét és a nézeteltérés okait az áthelyezési nyilatkozatokon és a BCD-ken, külön megemlítve a be nem tartott szabály(oka)t vagy eljárás(oka)t.

(5) A fogó- vagy vontatóhajók parancsnokai, illetve a halgazdaság vagy csapda üzemeltetői az áthelyezési művelet végén a VI. mellékletben meghatározott formátumnak megfelelően kitöltik és továbbítják a felelős tagállamnak az ICCAT áthelyezési nyilatkozatot. A tagállamok továbbítják az áthelyezési nyilatkozatot a Bizottságnak, amely haladéktalanul elküldi azt az ICCAT titkárságának.

44. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e szakaszban megállapított rendelkezések alkalmazására vonatkozó eljárások meghatározása céljából. A végrehajtási jogi aktusok elfogadása a 67. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében történik.

7. SZAKASZ

KETRECBEHELYEZÉSI MŰVELETEK

45. cikk

Ketrecbe helyezésre vonatkozó engedély és annak esetleges megtagadása

(1) A ketrecbehelyezési műveletek megkezdése előtt a halgazdasági létesítmények 0,5 tengeri mérföldes körzetében szállítóketrecet a fenékhez rögzíteni tilos. E célból az 14. cikkben említett tenyésztésszervezési tervekben meg kell adni annak a sokszögnek a földrajzi koordinátáit, amelyen belül a halgazdaság elhelyezkedik.

(2) A halgazdaságért felelős tagállam minden ketrecbehelyezési művelet előtt a ketrecbe helyezendő kékúszójú tonhalat kifogó fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél jóváhagyását kéri a ketrecbe helyezéshez.

(3) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam illetékes hatósága elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, ha úgy ítéli meg, hogy:

a) a fogóhajó vagy a halat elfogó csapda nem rendelkezett elegendő, kékúszójú tonhalra vonatkozó uniós kvótával;

b) a fogóhajó vagy a csapda nem megfelelő módon jelentette be a halak mennyiségét;

c) a halfogást bejelentő fogóhajó vagy csapda nem rendelkezik a kékúszójú tonhal halászatára vonatkozó, a 26. cikknek megfelelően kiadott érvényes engedéllyel.

(4) Ha a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam elutasítja a ketrecbe helyezés jóváhagyását, akkor:

a) tájékoztatja a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságát; valamint

b) felkéri az illetékes hatóságot, hogy foglalja le a fogásokat, és a halakat engedje vissza a tengerbe.

(5) A ketrecbe helyezés nem kezdődhet meg a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél által, vagy – amennyiben erről a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél hatóságaival megállapodtak – a halgazdaságért felelős tagállam által a kérelem benyújtásától számított egy munkanapon belül kiadott jóváhagyás nélkül. Amennyiben egy munkanapon belül nem érkezik válasz a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél hatóságaitól, a halgazdaságért felelős tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik a ketrecbe helyezést.

(6) A halakat minden év augusztus 22-e előtt ketrecbe kell helyezni, kivéve, ha a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél illetékes hatóságai ennek elmulasztását alaposan megindokolják, beleértve a vis maiort is, és az indokolást a ketrecbehelyezési jelentés benyújtásakor csatolják. A halakat semmilyen esetben sem lehet ketrecbe helyezni az adott év szeptember 7-e után.

46. cikk

A kékúszójú tonhal fogásainak dokumentálása

A halgazdaságokért felelős tagállamok megtiltják az olyan kékúszójútonhal-fogások ketrecbe helyezését, amelyet nem kísérnek az ICCAT által a 640/2010/EU rendelet[45] szerinti fogási dokumentációs program keretében megkövetelt dokumentumok. A dokumentációnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, és azt a fogóhajókért vagy csapdákért felelős tagállamnak vagy szerződő félnek hitelesítenie kell.

47. cikk

Ellenőrző vizsgálatok

A halgazdaságokért felelős tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a halgazdaságokban végzett valamennyi ketrecbehelyezési művelet ellenőrző vizsgálatának biztosítására.

[45] Az Európai Parlament és a Tanács 640/2010/EU rendelete (2010. július 7.) a kékúszójú tonhalra (*Thunnus thynnus*) vonatkozó fogási dokumentációs program létrehozásáról és az 1984/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 194., 2010.7.24., 1. o.).

48. cikk

Videokamerás felügyelet

A halgazdaságokét felelős tagállamok gondoskodnak arról, hogy ellenőrző hatóságaik víz alatti videokamera segítségével felügyeljék a ketrecbehelyezési műveleteket. Minden egyes ketrecbehelyezési műveletről a X. melléklet szerinti eljárásoknak megfelelő videofelvételt kell készíteni.

49. cikk

Vizsgálat indítása és lefolytatása

Amennyiben a regionális ICCAT-megfigyelőnek, az illetékes tagállami ellenőrző hatóságnak vagy a csapda üzemeltetőjének a becslése az egyedszám tekintetében több mint 10 %-kal eltér egymástól, a halgazdaságért felelős tagállam a fogóhajóért és/vagy a csapdáért felelős tagállam vagy az egyezmény részes fele együttműködésével vizsgálatot indít. A vizsgálatot végző tagállam felhasználhat egyéb rendelkezésére álló információkat is, beleértve az 50. cikkben említett ketrecbehelyezési programok eredményeit is.

50. cikk

A ketrecbe helyezendő kékúszójú tonhalak egyedszámának és tömegének becslésére vonatkozó intézkedések és programok

(1) A halak egyedszámának és tömegének becslése érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a sztereoszkopikus kamerarendszereket vagy a pontosság és becslési finomság azonos szintjét biztosító alternatív módszereket alkalmazó program a ketrecbehelyezési műveletek 100 %-át lefedje.

(2) E programot a XI. mellékletben meghatározott eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani. Alternatív módszerek csak akkor alkalmazhatók, ha azokat az ICCAT éves ülése jóváhagyta.

(3) A halgazdaságért felelős tagállamok közlik e program eredményeit a fogóhajókért felelős tagállammal vagy szerződő féllel, valamint azzal a szervezettel, amely a regionális megfigyelői programot az ICCAT megbízásából működteti.

(4) Amennyiben a program eredménye alapján a ketrecbe helyezendő kékúszójú tonhalak mennyisége eltér a nyilatkozatban szereplő kifogott és/vagy áthelyezett mennyiségektől, a halgazdaságért felelős tagállam a fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam vagy szerződő fél együttműködésével vizsgálatot indít.

(5) A fogóhajóért vagy csapdáért felelős tagállam a XII. mellékletben megállapított eljárásokkal összhangban elrendeli a visszaengedést a ketrecbe helyezett azon mennyiségek tekintetében, amelyek meghaladják a kifogott és áthelyezett halak bejelentett mennyiségeit, amennyiben:

a) egyetlen ketrecbehelyezési művelet vagy egyazon közös halászati művelethez kapcsolódó valamennyi ketrecbehelyezési művelet esetében a (4) bekezdésben említett vizsgálat a program eredményeinek közlésétől számított 10 munkanapon belül nem fejeződik be; vagy

b) a vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a kékúszójú tonhalak egyedszáma és/vagy átlagos tömege meghaladja a kifogott és áthelyezett kékúszójú tonhalak bejelentett egyedszámát és/vagy átlagos tömegét;

A többlet visszaengedését az ellenőrző hatóságok jelenlétében kell elvégezni.

(6) A program eredményei alapján döntést kell hozni arról, hogy szükséges-e a visszaengedés, a ketrecbehelyezési nyilatkozatokat és a BCD vonatkozó szakaszait pedig ennek megfelelően kell kitölteni. A halak visszaengedésének elrendelése esetén a halgazdaság üzemeltetője kérelmezi, hogy a visszaengedés megfigyelése céljából legyen jelen valamely nemzeti ellenőrző hatóság és egy regionális ICCAT-megfigyelő.

(7) A program eredményeit a tagállamok minden év szeptember 1-jéig benyújtják a Bizottságnak. A Bizottság ezeket az információkat minden év szeptember 15-éig továbbítja értékelésre az SCRS-nek.

(8) Élő kékúszójú tonhalak kizárólag a halgazdaságért felelős tagállam vagy szerződő fél ellenőrző hatóságainak engedélyével és jelenlétében helyezhetők át egyik tenyésztőketrecből a másik tenyésztőketrecbe. A példányok számának ellenőrzése érdekében minden egyes áthelyezést fel kell jegyezni. A nemzeti ellenőrző hatóságok nyomon követik ezeket az áthelyezéseket, és biztosítják, hogy minden halgazdaságok közötti áthelyezés rögzítésre kerüljön az e-BCD rendszerben.

(9) A hajó vagy csapda által kifogott kékúszójú tonhal bejelentett mennyisége és az ellenőrző kamera által a ketrecbe helyezés időpontjában megállapított mennyiség közötti 10 %-os vagy annál nagyobb eltérést az érintett hajó vagy csapda általi lehetséges meg nem felelésnek kell tekinteni. A tagállam köteles megtenni a megfelelő további intézkedések meghozatalához szükséges lépéseket.

51. cikk

Ketrecbehelyezési nyilatkozat

(1) A halgazdaságért felelős tagállam a ketrecbe helyezésről a művelet befejezésétől számított egy héten belül egy XIV. melléklet szerinti ketrecbehelyezési nyilatkozatot küld a kékúszójú tonhalat kifogó hajók vagy csapdák lobogója szerinti tagállamnak vagy szerződő félnek, valamint a Bizottságnak. A Bizottság ezt az információt továbbítja az ICCAT titkárságának.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a ketrecbehelyezési művelet csak akkor tekinthető lezártnak, ha a megindított vizsgálatok és az előírt visszaengedési műveletek lezárultak.

52. cikk

Halgazdaságok közötti áthelyezések és szúrópróbaszerű ellenőrzések

(1) A halgazdaságokért felelős tagállamok nyomonkövetési rendszert vezetnek be, amely magában foglalja a belső áthelyezések videofelvételen való rögzítését is.

(2) A halgazdaságokért felelős tagállamok ellenőrző hatóságai kockázatelemzés alapján szúrópróbaszerűen ellenőrzik a tenyésztőketrecekben tartott kékúszójú tonhalakat az adott évi ketrecbehelyezési műveletek befejezése és a következő évi első ketrecbe helyezés időpontja között.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a halgazdaságokért felelős tagállamok meghatározzák az ellenőrizendő halak minimális százalékos arányát. Ezt a százalékos arányt a 13. cikkben említett éves ellenőrző vizsgálati tervben kell meghatározni. Minden tagállam közli a Bizottsággal az évente elvégzett szúrópróbaszerű ellenőrzések eredményeit. A Bizottság ezeket az eredményeket a következő év áprilisában továbbítja az ICCAT titkárságának.

53. cikk

A videofelvételekhez való hozzáférés és a rájuk vonatkozó követelmények

(1) A halgazdaságért felelős valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy a 48. és 50. cikkben említett videofelvételeket kérésre a nemzeti ellenőröknek, valamint a regionális és ICCAT-ellenőröknek, továbbá a nemzeti és ICCAT-megfigyelőknek a rendelkezésére bocsássák.

(2) A halgazdaságokért felelős tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy elkerülhető legyen az eredeti videofelvételek kicserélése, szerkesztése és manipulálása.

54. cikk

Ketrecbehelyezési jelentés

Az 51. cikk szerinti ketrecbehelyezési nyilatkozat benyújtására vonatkozó kötelezettség hatálya alá eső tagállamok minden év július 31-éig megküldik a Bizottságnak az előző évre vonatkozó ketrecbehelyezési jelentést. A Bizottság ezeket az információkat minden év augusztus 1-jéig megküldi az ICCAT titkárságának. A jelentésnek az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) a ketrecben tartott kékúszójú tonhalak teljes mennyisége halgazdaságonként, beleértve a fogóhajókról és csapdákból az egyes halgazdaságok ketreceibe történő szállítás során bekövetkezett egyedszám- és tömegveszteséget is;

b) a kékúszójú tonhalat tenyésztés céljából halászó, szolgáltató vagy szállító hajók (a hajó neve, lobogója, engedélyszáma, a halászeszköz típusa) és csapdák jegyzéke;

c) az állományfelmérési célú statisztikák pontosítása érdekében a kifogott kékúszójú tonhalak méret szerinti egyedszámának becslésére szolgáló mintavételi program eredményei, valamint a fogás dátuma, időpontja és területe, továbbá az alkalmazott halászati módszer;

A mintavételi program előírja, hogy a ketrecekben a méret (hosszúság vagy tömeg) szerinti mintavételt 100 t élőhalmennyiségenként egy (100 példányból álló) mintán vagy a ketrecbe helyezett halak teljes számának 10 %-án kell elvégezni. A méret szerinti mintákat az ICCAT adat- és információszolgáltatási útmutatója szerint a halgazdaságban történő lehalászás során, illetve a szállítás során elpusztult halakból kell gyűjteni. Az egy évnél hosszabb ideig tenyésztett halak esetében egyéb mintavételi módszertanokat kell meghatározni. A mintavételt bármely lehalászás idején az összes ketrecre kiterjedően el kell végezni;

d) a ketrecbe helyezett kékúszójú tonhalak mennyisége, valamint a fogságban élő kékúszójú tonhalak növekedésére és mortalitására, továbbá az eladott mennyiségre (tonnában) vonatkozó becslés. Ezeket az adatokat halgazdaságonként kell megadni;

e) az előző évben ketrecbe helyezett kékúszójú tonhalak mennyisége, valamint

f) az előző évben forgalomba hozott mennyiségek, származás szerinti bontásban.

55. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e szakaszban megállapított rendelkezések alkalmazására vonatkozó eljárások meghatározása céljából. Ezeket a

végrehajtási jogi aktusokat a 67. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. SZAKASZ
NYOMON KÖVETÉS ÉS FELÜGYELET

56. cikk
Műholdas hajómegfigyelési rendszer

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 9. cikkének (5) bekezdésétől eltérve, a lobogó szerinti tagállamok a XV. melléklettel összhangban a legalább 12 méter teljes hosszúságú fogóhajóik tekintetében műholdas hajómegfigyelési rendszert (VMS) vezetnek be.

(2) A 25. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett hajójegyzékben vagy a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett hajójegyzékben szereplő, 15 méternél nagyobb teljes hosszúságú halászhajóknak engedélyezési időszakuk kezdete előtt legalább 5 nappal kell elkezdeniük megküldeni VMS-adataikat az ICCAT-nak és az adatküldést a halászati engedélyezési időszakuk vége után legalább 5 napig folytatniuk kell, kivéve, ha a Bizottsághoz ezt megelőzően kérelem érkezik arra vonatkozóan, hogy a hajót töröljék az ICCAT hajónyilvántartásából.

(3) A parancsnok vagy képviselője gondoskodik arról, hogy a VMS-adatoknak a kékúszójú tonhal aktív halászatára engedéllyel rendelkező fogóhajók általi megküldése – ellenőrzési okokból kifolyólag – nem szakad meg a hajók kikötői tartózkodásának idejére.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő hajóktól kapott VMS-üzeneteket halászati felügyelő központjaik valós időben és https adatátviteli formátumban továbbítsák a Bizottságnak és az általa kijelölt szervnek. A Bizottság ezeket az üzeneteket elektronikus úton továbbítja az ICCAT titkárságának.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

a) a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket legalább kétóránként továbbítsák a Bizottságnak;

b) a VMS műszaki hibája esetén a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 25. cikkének (1) bekezdése értelmében alternatív eszközök útján kapott üzeneteket azoknak a halászati felügyelő központjaikba való beérkezésétől számított 24 órán belül továbbítsák a Bizottságnak;

c) a Bizottságnak továbbított üzenetek (egyedi azonosítókkal történő) számozása az üzenetek többszörös elküldésének elkerülése érdekében folyamatos legyen;

d) a Bizottságnak továbbított üzenetek eleget tegyenek a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 24. cikkének (3) bekezdésében foglaltaknak.

(6) Minden tagállam biztosítja, hogy az ellenőrhajóik rendelkezésére bocsátott üzeneteket bizalmasan kezeljék, és azokat kizárólag a tengeren végzett ellenőrző vizsgálatok céljára használják fel.

9. SZAKASZ
Ellenőrző vizsgálat és jogérvényesítés

57. cikk

Az ICCAT közös nemzetközi ellenőrző vizsgálati rendszere

(1) A közös nemzetközi ellenőrző vizsgálati tevékenységeket az ICCAT-nak a nemzeti joghatóságon kívül eső vizek nemzetközi ellenőrzésére vonatkozó, az e rendelet IX. mellékletében meghatározott közös nemzetközi ellenőrző vizsgálati rendszerével (a továbbiakban: ICCAT-rendszer) összhangban kell elvégezni.

(2) Azok a tagállamok, amelyek halászhajói engedéllyel rendelkeznek a kékúszójú tonhal kifogására, ellenőröket jelölnek ki, és az ICCAT-rendszer keretében ellenőrző vizsgálatokat folytatnak a tengeren.

(3) Ha valamely tagállam az egyezmény hatálya alá tartozó területen bármikor több mint 15, a lobogója alatt közlekedő halászhajóval halászik kékúszójú tonhalra, az adott tagállam egészen addig, amíg a hajók ott tartózkodnak, tengeri ellenőrzés és ellenőrző vizsgálat céljából, kockázatértékelés alapján ellenőrhajót működtet az egyezmény hatálya alá tartozó területen. Ezt a kötelezettséget akkor is teljesítettnek kell tekinteni, ha a tagállamok az ellenőrhajó üzemeltetése céljából együttműködnek, vagy ha az egyezmény hatálya alá tartozó területen uniós ellenőrhajó folytat tevékenységet.

(4) A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv az ICCAT-rendszer keretében uniós ellenőröket jelölhet ki.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv az Unió nevében összehangolja a felügyeleti és ellenőrző vizsgálati tevékenységeket. A Bizottság az érintett tagállamokkal együttműködve olyan közös ellenőrző vizsgálati programokat dolgozhat ki, amelyek lehetővé teszik, hogy az Unió teljesítse az ICCAT-rendszer keretében vállalt kötelezettségeit. Azok a tagállamok, amelyek halászhajói kékúszójú tonhalra halásznak, meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy elősegítsék e programok végrehajtását, különösen a szükséges emberi és anyagi erőforrások, valamint azok igénybevételének időszakai és földrajzi területei tekintetében.

(6) A tagállamok minden év április 1-jéig értesítik a Bizottságot azon ellenőrök és ellenőrhajók nevéről, akiket, illetve amelyeket az év során az ICCAT-rendszerben való részvételre ki szándékoznak jelölni. Ezen információk felhasználásával a Bizottság a tagállamokkal együttműködve minden évben tervet dolgoz ki az Uniónak az ICCAT-rendszerben való részvételéről, és azt elküldi az ICCAT titkárságának és a tagállamoknak.

58. cikk

Ellenőrző vizsgálat jogsértés esetén

A lobogó szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy a lobogója alatt közlekedő fogóhajó fizikai ellenőrző vizsgálataira saját kikötőiben és saját felügyelete alatt kerüljön sor, vagy – ha a fogóhajó nem a tagállam kikötőjében tartózkodik – azokat egy általa kijelölt ellenőr végezze, amennyiben a fogóhajó:

a) nem teljesítette a 30. és 31. cikkben meghatározott nyilvántartási és jelentéstételi követelményeket; vagy

b) megsértette e rendelet rendelkezéseit, vagy az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkében vagy az 1224/2009/EK rendelet 90. cikkében említett súlyos jogsértést követett el.

59. cikk
Keresztellenőrzések

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 109. cikkével összhangban minden tagállam ellenőrzi az ellenőrző vizsgálati és megfigyelői jelentések, a VMS-adatok és – adott esetben – az e-BCD-k, a fogóhajói által vezetett hajónaplók, az áthelyezési/átrakási dokumentumok és a fogási dokumentumok információit és időben történő benyújtását.

(2) A tagállamok ellenőrzéseket végeznek valamennyi kirakodási, átrakási vagy ketrecbehelyezési művelet vonatkozásában a halászhajók naplójába bejegyzett fajonkénti mennyiségek vagy az átrakási nyilatkozatban rögzített fajonkénti mennyiségek, valamint a kirakodási nyilatkozatban vagy a ketrecbehelyezési nyilatkozatban rögzített mennyiségek, illetve bármely egyéb érintett dokumentumban – többek között a számlán és/vagy értékesítési bizonylatban – szereplő mennyiségek összevetésével.

10. SZAKASZ
Jogérvényesítés

60. cikk
Jogérvényesítés

A 1224/2009/EK rendelet 89–91. cikkének és különösen a tagállamok azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hozzanak valamely fogóhajóval kapcsolatban, a kékúszójútonhal-gazdaság(ok)ért felelős tagállam megfelelő jogérvényesítési intézkedéseket hoz azon halgazdaság tekintetében, amelyre vonatkozóan saját jogszabályaival összhangban megállapítást nyert, hogy nem felel meg a 45–55. cikk rendelkezéseinek. Ezek az intézkedések – a vétség súlyosságától függően és a nemzeti jog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban – magukban foglalhatják a kékúszójútonhal-gazdaság nyilvántartásának felfüggesztését vagy visszavonását, valamint bírságok kiszabását.

6. FEJEZET
Forgalmazás

61. cikk
A forgalmazással kapcsolatos intézkedések

(1) Az 1224/2009/EK, az 1005/2008/EK és az 1379/2013/EU rendelet[46] sérelme nélkül, tilos az olyan kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, kirakodása, behozatala, kivitele, ketrecben történő hizlalása vagy tenyésztése, újrakivitele és átrakása, amelyet nem kísér az e rendeletben, az 1936/2001/EK rendelet 4b. cikkében, valamint a fogási

[46] Az Európai Parlament és a Tanács 1379/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 1. o.).

dokumentációs programra vonatkozó ICCAT-szabályokat végrehajtó uniós jogszabályokban meghatározott pontos, hiánytalan és hitelesített dokumentáció.

(2) Tilos a kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, behozatala, kirakodása, tenyésztési vagy hizlalási céllal történő ketrecbe helyezése, feldolgozása, kivitele, újrakivitele és átrakása, ha:

a) olyan halászhajóval vagy csapdával fogták, amelynek lobogó szerinti állama az ICCAT állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedései alapján nem rendelkezik kvótával, fogási határértékkel vagy halászati erőkifejtési részesedéssel a kékúszójú tonhal halászatára; vagy

b) olyan halászhajóval vagy csapdával fogták, amelynek egyéni kvótája vagy tagállamának halászati lehetőségei a kifogás időpontjában ki voltak merítve.

(3) Az 1224/2009/EK, az 1005/2008/EK és az 1379/2013/EU rendelet sérelme nélkül, tilos minden olyan, hizlaló vagy tenyésztő gazdaságból származó kékúszójú tonhal uniós kereskedelme, behozatala, kirakodása, feldolgozása és kivitele, amely nem felel meg az (1) bekezdésben említett rendeleteknek.

7. FEJEZET
Záró rendelkezések

62. cikk
Értékelés

A Bizottság kérésére a tagállamok haladéktalanul részletes jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e rendelet általuk történő végrehajtásáról. A tagállamoktól kapott információk alapján a Bizottság az ICCAT által meghatározott határidőre részletes jelentést nyújt be az ICCAT titkárságának a 18-02. sz. ICCAT-ajánlás végrehajtásáról.

63. cikk
Finanszírozás

Az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[47] alkalmazásában ez a rendelet az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti többéves tervnek tekintendő.

64. cikk
Bizalmas adatkezelés

Az e rendelet keretében gyűjtött és kicserélt adatokat az 1224/2009/EK rendelet 112. és 113. cikkében megállapított, a bizalmas adatkezelés tekintetében alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell kezelni.

[47] Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

65. cikk

Módosítási eljárás

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 66. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az ICCAT által elfogadott, az Unióra és tagállamaira nézve kötelező intézkedésekkel való összhang megteremtése érdekében a következők tekintetében módosítsa ezt a rendeletet:

a) a 3. cikkben említett, az állomány biomasszájának MFH-szinten tartásához szükséges halászati mortalitási célérték;

b) adatszolgáltatási határidők a 23. cikk (4) bekezdésében, a 25. cikk (1) bekezdésében, a 28. cikk (1) bekezdésében, a 31. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 34. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 35. cikkben, a 40. cikk (3) bekezdésében, a 43. cikk (2) bekezdésében, az 50. cikk (7) bekezdésében, az 51. cikk (1) bekezdésében, az 54. cikkben, az 56. cikk (5) bekezdésének b) pontjában és az 57. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint;

c) a halászati idényeknek a 16. cikk (1) és (4) bekezdésében előírt időszakai;

d) a 18. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimális állományvédelmi referenciaméret;

e) a 12. cikkben, a 14. cikk (3) és (4) bekezdésében, a 19. cikk (1) bekezdésében, a 20. cikk (2) bekezdésében, a 37. cikk (1) bekezdésében, a 43. cikk (2) bekezdésében, a 49. cikkben és az 50. cikk (9) bekezdésében meghatározott százalékos arányok és referenciaparaméterek;

f) a 10. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 28. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében, a 33. cikk (2) bekezdésében, a 39. cikk (1) bekezdésében és az 54. cikkben említett, a Bizottságnak benyújtandó információk;

g) a nemzeti megfigyelők és a regionális ICCAT-megfigyelők feladatai a 37. cikk (2) bekezdésében, illetve a 38. cikk (5) bekezdésében előírtak szerint;

h) a 40. cikk (1) bekezdésében meghatározott áthelyezési engedély megtagadásának okai;

i) a fogások 45. cikk (4) bekezdése szerinti lefoglalásának, valamint a visszaengedés elrendelésének okai;

j) a hajók száma az 57. cikk (3) bekezdésében;

k) az I–XV. melléklet.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott módosításoknak szigorúan a megfelelő ICCAT-ajánlásokat érintő módosítások és/vagy kiigazítások uniós jogban való végrehajtására kell korlátozódniuk.

66. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 65. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól az e rendelet hatálybalépésétől kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 65. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 65. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

67. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet 47. cikke által létrehozott Halászati és Akvakultúra-ágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

68. cikk

Az 1936/2001/EK rendelet módosítása

Az 1936/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

a) a 3. cikk g)–j) pontját, a 4a., 4b. és 4c. cikket, valamint az Ia. mellékletet el kell hagyni.

b) az I. és a II. mellékletben a „Nagy tonhal: Thunnus thynnus” szavakat el kell hagyni.

69. cikk

Az (EU) 2017/2107 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2107 rendeletben a 43. cikket el kell hagyni.

70. cikk

Az (EU) 2019/833 rendelet módosításai

Az (EU) 2019/833 rendeletben a 53. cikket el kell hagyni.

71. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az (EU) 2016/1627 rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásoknak kell tekinteni, a XVI. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

72. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [huszadik] napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*